

TÔI ĐÃ NGHE NHƯNG

BÂY GIỜ TÔI THẤY

Xin mời anh chị em ngồi. Thật vui mừng được trở lại lần nữa tối nay. Chúng tôi biết ơn vì có cơ hội này lần nữa giờ này để hầu việc Chúa. Và sau khi giữ anh chị em lại quá lâu tối hôm qua, tôi cảm thấy sẽ không tốt nếu giữ anh chị em lại quá lâu lần nữa tối nay.

² Vừa mới ngồi phía sau đó lắng nghe một anh em đồng lao của chúng ta, trong Chúa, mà vừa mới từ Indiana đến, bị khuấy động bởi một giấc mơ lạ. Anh ấy chưa hề ở Shreveport trước đây, trong đời sống anh. Nhưng đêm nọ, anh ấy đã mơ thấy anh đến Shreveport, không phải bằng xe hơi của mình. Và anh đến với một...hay là đến nơi nào đó, đến một nhà thờ nào đó nơi tôi đang giảng. Anh ấy nói, sau khi tôi giảng và cầu nguyện cho dân sự, nói, “Điều gì đó sắp xảy ra.” Nói, anh ấy “đã trở lại ngày hôm sau.” Và anh nói, anh “đã biết tòa nhà, trông nó như thế nào.” Nói, “Có một—có một thánh đường dân sự bên kia phố, nhưng họ không bao giờ đi vào thánh đường đó.” Anh nói, “Nó ở phía bên này, trong một tòa nhà bằng đá có một chái nhà, và tòa nhà đó có dáng dấp giống như thế này.” Và anh—anh chàng ấy là người hay mơ, tôi đã thấy những giấc mơ của anh và biết chúng có thực.

³ Và anh ấy nói—và anh ấy nói, “Rồi vào đêm qua” lúc tôi “đang cầu nguyện cho người đau.” Và tôi nói, “‘Điều gì đó sắp xảy ra.’ Và nghe giống như một tiếng sấm nổ.” Và nói, “Mọi người bắt đầu la hét.” Và nói, “Khi tiếng sấm bắt đầu hết, ồ,” nói, “Nó tạo nên một tiếng, và bắt đầu nói.” Nói, “Cuộc nói chuyện đó đã diễn ra, qua những lưới mắt cáo này (những cánh cửa sổ ở trên đây) sự Vinh quang của Đức Chúa Trời đến trong hình thể Trụ Lửa đang di chuyển vào.” Anh chưa hề thấy Nó. Anh đã nghe chúng tôi nói về Nó, nhưng chính anh chưa hề thấy Nó bao giờ. Và nói, “Nó đấy, đến qua những cánh cửa sổ như thế, và hình

thành Ánh Sáng đó như anh chị em thấy trong bức ảnh, ngay ở trên cửa tọa tại đây.” Và anh nói, “Nó tạo ra tiếng âm âm gì đó.” Và nói, tôi “đứng đó, và nói, ‘Đó là Giê-hô-va Đức Chúa Trời.’”

4 Và anh nói anh “đã nhớ lại (khi suy nghĩ về Nó) khi Môi-se được kêu gọi...mang dân sự ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Và họ nói, ‘Xin để Môi-se nói, và đừng để Đức Chúa Trời phán, kéo e chúng tôi phải chết chẳng.’”

5 Anh nói, “Mọi người đang nằm trên nền nhà, giơ tay lên, kêu khóc.” Anh nói “anh cũng kêu lớn, ‘Chúa là Đức Chúa Trời ôi, con yêu Ngài! Con yêu Ngài!’” Và vợ anh lay anh và đánh thức anh dậy.

6 Thấy anh ấy đang đi xuống lối đi ngay bây giờ, Anh Jackson, một thầy giảng Giám Lý trước đây. Và anh quá bối rối, đến nỗi anh đã đi xuống; và khi anh ấy bước vào, anh “đã rất kinh ngạc,” hoàn toàn chính xác như anh đã thấy trong giấc mơ. Tôi không biết điều đó có ý nghĩa gì. Chúa giữ lại không cho tôi biết. Nhưng điều gì đó có thể xảy ra, và thấy Anh Jackson đã mơ thấy điều đó, biết rằng anh ấy là một người thật thà, một người chân thật—chân thật, đây tớ của Đức Chúa Trời.

7 Và tôi—tôi biết anh mơ thấy những giấc mơ, đang đến với tôi, và Chúa đã ban cho tôi sự thông giải, nó sẽ hoàn toàn chính xác như thế. Thậm chí, một lần, tôi đi đến Arizona, anh ấy đã mơ thấy điều đó.

8 Và anh ấy rất bối rối. Anh ấy với vợ anh, anh ấy đã đưa chị ấy đến. Chị ấy sắp được làm mẹ, và cách duy nhất anh ấy có thể đi là bằng máy bay. Anh ấy đã không có một xu để đến, và ai đó cho anh ấy tiền. Và vì thế nó hầu như được thực hiện cách màu nhiệm, vì vậy điều gì đó có thể xảy ra; chúng ta hi vọng vậy. Chúng ta thật sự không biết những gì Đức Chúa Trời sẽ sẵn sàng cho chúng ta.

9 Giờ đây, chúng ta biết ơn Chúa được sống trong thời đại mà chúng ta đang sống, ngay trước khi Chúa Jêsus tái lâm. Như tôi đã nói trước đây, đó là thì giờ vĩ đại nhất trong cả lịch sử. Tôi thích sống ngay bây giờ hơn bất cứ lúc nào, để...trên đất.

¹⁰ Tôi thấy phía trước chúng ta, là Anh Dauch, người bạn tốt của tôi, tối nay lần nữa. Tôi đã nhắc đến anh ấy trong thánh phòng sáng nay. Anh Dauch hôm nay đã chín mươi ba tuổi, thật là phước hạnh biết bao. Anh đóng góp cả cuộc đời mình cho sự vinh hiển và ngợi khen Đức Chúa Trời, đã chín mươi ba tuổi hôm nay. “Chúc Mừng Sinh Nhật” đến anh, người anh của tôi! Và tôi biết ở bên ngoài, dưới kia, khắp nơi trên đất nước đang lắng nghe tối nay, họ cũng chúc Anh Bill Dauch một “Sinh Nhật Vui Vẻ.” Anh là người bạn rất thân với Oral Roberts, nhiều người khác, đã giúp đỡ rất nhiều trong đường lối Phúc Âm, và mọi thứ. Anh là một người bạn vĩ đại của chúng ta.

¹¹ Vui mừng được gặp Anh Mann ở đây, thầy giảng Giám Lý khác, đã được cứu và chịu phép Báp-tem bằng Đức Thánh Linh, và trong Danh Chúa Jêsus Christ, đang ngồi ở đây. Anh ấy, cũng là một trong những người cộng tác của chúng ta đến từ Indiana. Và tôi hiểu Anh Hickerson đang ngồi ở đây bên cạnh anh ấy, một trong những chấp sự của chúng tôi từ Jeffersonville, Indiana (họ đang nghe ở trên đó tối nay). Và tôi hiểu rằng Anh Wheeler, một trong những chấp sự khác đang ngồi ở đâu đây. Và tôi—tôi chưa xác định được anh ở đâu, người nào đó chỉ ngón tay về phía bên kia và tôi thấy anh rõ một chút; đang ngồi bên kia, vâng, phía bên phải.

Anh Banks Wood, nếu anh đang lắng nghe tối nay, thì người anh trai của anh đã ở đây tối qua. Tôi đã thấy anh ấy khi tôi đi ra, Anh Lyle. Chứng Nhân Giê-hô-va; cả nhóm đã được cải đạo. Lyle đã được đưa đến vì một khái tượng về Chúa.

¹² Lyle đang ngồi trên thuyền ở đó vào ngày hôm ấy, khi ngày trước người ta nói với anh ấy rằng “điều gì đó” thì “sẽ xảy ra liên quan đến sự sống lại.” Anh cũng là một tín đồ Chứng Nhân Giê-hô-va thật sự! Nhưng sáng hôm ấy, đang ngồi ở đó, câu cá, và anh ấy bắt được...Ồ, anh có một lưỡi câu to, lớn, (kiểu Kentucky đó, anh em biết đấy)...một cái lưỡi câu lớn và một con cá bé, nhỏ đã nuốt chửng nó. Và anh ấy kéo mang nó ra, lấy ruột và tất cả ném ra ngoài, ném nó trên mặt nước (cá thái dương nhỏ, bé), và anh nói, “Ồ, anh bạn bé nhỏ, anh tiêu đời rồi.” Con cá nhỏ...

búng nhẹ trên mặt nước, đã chết, gió đẩy nó trôi giạt vào mây bụi hoa súng.

¹³ Và ngày hôm trước, khi đang ngồi, tôi đã nói, “Đức Thánh Linh phán bảo tôi rằng ‘sẽ có một sự sống lại của sinh vật nhỏ bé nào đó.’ Có lẽ sẽ là một—một con mèo con, khi tôi trở về nhà, bởi vì...”

¹⁴ Nhưng khi chúng tôi đang cố gắng đào thêm một ít mồi cho cá, Anh Wood và tôi, người đang lắng nghe tối nay, con gái nhỏ của tôi là một người nữ trẻ đang ngồi ở đây, đã đính hôn với người lính cao lêu nghêu này. Như họ...Cô ấy đi lên, cô ấy nói, “Bố...” Cô ấy và con gái nhỏ khác, nói, “Chúng con...” Bây giờ, ai cũng có thể có con vật cưng nào đó họ muốn, nhưng tôi chắc chắn không thích con mèo, vì thế cô ấy...hoặc không Branham nào. Vì vậy chúng tôi...cô ấy nói, “Ồ, chúng con đã tìm thấy một con mèo tội nghiệp ở ngoài này, Bố ơi. Nó—nó—nó đã ăn cái gì đó và nó thì...ai đó đã đầu độc nó, nó đã sưng tất cả lên.” Nói, “Bố ơi, nó sắp chết ngay, chúng ta có thể kiếm một cái hộp nhỏ và giữ nó vài ngày không?”

¹⁵ Tôi nói, “Để bố xem con mèo đã.”Ồ, chúng đi kiếm con mèo. Tôi đã thấy điều gì sắp xảy ra, vì thế đưa cho cô ấy một cái hộp. Và sáng hôm sau, có khoảng bảy hoặc tám con mèo con ở đó, anh em biết đấy. Vì thế con trai nhỏ của tôi, Joe, nhặt lên một con trong chúng, và bóp chặt nó rồi thả nó xuống đất; và chỉ—chỉ...con mèo nhỏ nằm đó quay tròn quay tròn, cậu bé đã giết chết nó.

¹⁶ Và tôi nói với Anh Lyle, anh trai của anh ấy, Tôi nói, “Anh biết đấy, có thể là do chú mèo con nhỏ bé đó được sống lại, giống như chúng ta đã thấy Chúa làm các việc.”

¹⁷ Anh Lyle, chỉ vừa mới cải đạo. Đức Thánh Linh vừa nói với anh ấy rằng anh ấy đã kết hôn, và những gì anh ấy đã làm, và những điều xấu xa anh ấy đã làm, những điều anh ấy đã làm.Ồ, anh ấy nghĩ Anh Banks đã nói với tôi những điều đó. Nhưng khi Điều đó thực sự nêu ra cho anh ấy, và nói với anh ấy những gì anh ấy đã làm vào đêm hôm trước, đó là—điều đó là quá mức đối với anh ấy. Anh ấy không thể hiểu được.

18 Rồi, sáng hôm sau...Trong khi chúng tôi đã câu cá đêm, chỉ được con cá nhỏ, chúng tôi đang lấy một ít để làm mồi. Nhưng anh ấy ném con cá nhỏ đó xuống mặt nước, nó quấy mình, mềm nhũn ở đó. Khoảng nửa giờ sau chúng tôi đang ngồi đó, và tôi đã...Tôi đã nói, “Anh Lyle, anh đã để con cá nuốt hết lưỡi câu vào bụng. Thấy không?” Tôi nói, “Lấy cần câu đây, đánh nhẹ trên nó, mồi ra ngoài như thế; ngay khi anh đụng vào nó,” tôi nói “sau đó chỉ cần giữ nó và rồi đưa nó vào.” Tôi nói, “Nó...đừng kéo nó ra như thế, không để nó nuốt, anh bắt lấy con cá.”

19 Anh ấy nói, “Ồ...” Anh ấy đã có một cái cần câu to, rất lớn treo trên đó, nói, “Đây là cách chúng tôi làm nó,” như thế.

20 Vì vậy, gần như lúc đó, tôi nghe Điều gì đó đến từ trên đỉnh núi ở trên đây, một cơn gió lốc, quay cuồng quay cuồng. Và đây Nó đi xuống như thế, và Thánh Linh của Đức Chúa Trời giáng trên thuyền, phán, “Hãy đứng lên.” Phán, “Hãy nói với con cá đã chết đó. Nói, ‘Ta ban lại sự sống cho người.’”

21 Và con cá nhỏ đó đã nằm ở đó nửa giờ, với ruột và mang của nó, lòi ra miệng. Tôi nói, “Cá nhỏ ơi, Chúa Jêsus Christ ban cho người sự sống trở lại. Hãy sống, như Danh Chúa Jêsus Christ.” Nó lật mình lên, và phóng xuống nước bơi đi thật nhanh.

22 Anh Lyle, anh có ở đây ở đâu đó không? Tôi—tôi đã thấy anh đêm qua. Dù anh ấy đang ở bên trong, bên ngoài hay đang ở đâu, hãy giơ tay lên để tôi có thể nhìn thấy anh. [Ai đó nói, “Ban công.”—Bt.] Nói gì hả? Trong ban-...Ồ, vâng, phía trên ban công, qua các cửa sổ phía sau đó. Đó là người ấy, một tín đồ Chứng Nhân Giê-hô-va.

23 Anh ấy nói, “Anh Branham!” Anh thật xúc động, anh nói, “Ừ, thật—thật tốt được ở đây. Phải không?” Anh ấy nói, “Ừ—ừ, anh có—anh có...Ừ, anh có nghĩ rằng điều đó có nghĩa đối với tôi không, mà—mà—mà, mà tôi gọi là con cá nhỏ đó, nói, ‘Người đã tiêu đời rồi?’” Nói, “Điều đó—điều đó—điều đó đã có nghĩa là điều gì đó cho tôi?”

24 Tôi đã nói, “Không, không, chỉ là một xác nhận.” Anh ấy cảm thấy thật bối rối về điều đó.

25 Ô, chúng tôi đi tiếp và các bạn thấy những điều đó xảy ra, biết...Bây giờ, cứ nghĩ, nó cho thấy điều gì? Trong bảng danh sách cầu nguyện của tôi có một đứa nhỏ bị chứng co cứng, đang cầu nguyện cho nó, nhưng khi khảo tượng đến nó chỉ là một con cá nhỏ dài khoảng chừng, dài khoảng hai hoặc ba in-sơ. Trông giống như cái lưỡi câu to bằng con cá. Nhưng những gì đã xảy ra, là để tỏ cho các bạn thấy rằng Đức Chúa Trời cũng nhìn thấy những vật nhỏ bé. Hiểu không?

26 Ngày kia khi những người phung nằm khắp đất nước, Ngài đã dùng quyền năng của Ngài và rửa sả một cái cây. Nó bắt đầu khô héo, trong khi có nhiều người đang nằm khắp mọi nơi cần quyền năng chữa lành đó. Nhưng, anh em biết đấy, Ngài muốn tỏ cho thấy Ngài là Đức Chúa Trời trên mọi vật, cho dù nó nhỏ, hay lớn, bất kể là cái gì đi nữa. Ngài vẫn là Đức Chúa Trời trên mọi vật, mọi tạo vật. Vì thế chúng ta yêu Ngài bởi vì...Điều—điều đó cho chúng ta biết, nếu Ngài đã quan tâm nói Lời của sự sống vào một con cá nhỏ tầm thường đang nằm chết, trên mặt nước ở đó được nửa giờ, thì Ngài chắc chắn có thể ngày nào đó phán Sự Sống vào trong con cái Ngài. Cho dù thân thể anh em không còn gì hơn một muống bụi đất, Ngài sẽ phán, và chúng ta sẽ trả lời Ngài ngày nào đó. Ngài là Đức Chúa Trời, Đấng quan tâm đến mọi thứ, tất cả những gì chúng ta làm, tất cả những gì chúng ta nói, mọi thứ. Ngài đều quan tâm.

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu, ở mọi nơi.

27 Bây giờ tôi tự hỏi, trước khi chúng ta cầu nguyện, liệu tối nay có ai quan tâm đến Ngài không, tuy nhiên các bạn chưa có đặt chỗ cho vùng Đất khác nơi chúng ta sẽ thấy Ngài. Các bạn biết đấy, các bạn không thể di chuyển vào mà không có sự đặt chỗ trước. Và các bạn chưa làm điều đó, nhưng muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện bây giờ, để mọi sự sẽ được ổn thỏa giữa bạn và Đức Chúa Trời tối hôm nay, mời bạn giơ tay lên; bạn sẽ nói, “Xin nhớ đến con, Chúa ôi”? Bạn là...chỉ để Ngài nhìn thấy bàn tay của bạn. Chúa ôi, xin nhậm lời.

28 Lạy Cha Thiên Thượng, như tối nay chúng con đứng giữa kẻ sống và kẻ chết; và những điều này đang xảy ra trong những ngày này, thật màu nhiệm, chắc chắn chúng màu nhiệm; nhưng

Chúa ôi, Chúa biết họ đúng hay không, Chúa là Quan Án uy nghiêm của trời và đất. Và chúng con nói điều này, Chúa ôi, chỉ để khuyến khích mọi người (một vài điều mà Ngài đã tỏ cho chúng con biết), để họ có thể được khích lệ để yêu thương Ngài và tin Ngài, hầu việc Ngài, và biết rằng cho dầu việc làm nhỏ bé, tốt hay xấu thế nào đi nữa, Ngài đều thấy nó. Con cầu nguyện, lạy Chúa kính yêu, rằng Ngài sẽ ban phước cho mỗi người trong số những bàn tay đó tối nay, và hồn và linh đã thúc đẩy bàn tay ấy đưa lên. Và con nguyện xin, Chúa ôi, rằng đây sẽ là đêm mà họ sẽ đặt chỗ trước trong Xứ ấy phía bên kia sông. Xin nhậm lời.

²⁹ Lạy Chúa, xin chữa lành những người đau ốm và bệnh tật, cả ở đây và hết thảy ở khắp đất nơi nào làn—làn—làn sóng phát thanh đang đến qua điện thoại. Xin ban ơn cho những ai ở nơi đó chưa được cứu, mọi con đường từ California đến New York, từ Canada đến Mexico. Xin ban ơn, Chúa ôi, để mọi người dưới âm thanh của giọng nói chúng con, tối nay, sẽ được cứu khỏi tội của họ, được chữa lành bệnh tật, bởi vì Sự Hiện Diện Thiên liêng của Ngài.

³⁰ Và Anh Jackson của chúng con đây, người đã đáp chuyến bay nhiều ngàn dặm này đến đây, để được ở đây bởi vì điều gì đó khác lạ đã khuấy động lòng anh; “Và họ sẽ thấy chiêm bao, và sẽ thấy những sự hiện thấy.” Lạy Chúa kính yêu, Ngài đã giữ nó bí mật với con, điều này có ý nghĩa gì; con không biết. Nhưng nếu Ngài thăm viếng chúng con, Chúa ôi, xin chuẩn bị lòng chúng con giờ này cho sự thăm viếng đó. Hầu cho chúng con có thể ở dưới sự trông đợi, không biết Ngài sẽ làm gì, và không biết Ngài đã hứa thăm viếng chúng con bằng giấc mơ này không; chúng con không biết. Nhưng chúng con—chúng con chỉ trích ra những điều mà chúng con hiểu, rằng Ngài đã hứa thăm viếng dân sự Ngài, và chúng con cầu xin rằng Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài thật sự cho chúng con ở đây. Chúng con cầu xin nhơn Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

³¹ Bây giờ, tối nay, sau khi giữ anh chị em lại quá lâu tối hôm qua và sáng nay, và tôi hầu như bị khàn tiếng một chút. Tôi có mang một chút tóc giả, che chỗ hói của tôi ở đây khi tôi giảng. Nhưng tôi lần này tôi đã quên nó, và không khí này, đang tràn

vào qua những cánh cửa sổ này, bắt đầu làm cho tôi khản giọng một—một chút. Tôi thường...Tôi đã phải kết thúc buổi nhóm, nhưng từ lúc tôi có tóc đó, tôi không lo lắng về điều ấy nữa, tôi cứ tiếp tục. Và tôi đã quên nó, và nó...Tôi đã...hầu như có thể cảm thấy điều đó, vì vậy lời cầu nguyện của anh chị em sẽ được biết ơn sâu sắc. Và bây giờ, đây là hai buổi nhóm mỗi ngày, mà chúng là...hầu như có...Anh em biết đấy, khi anh em phải đi nhiều dặm đường, nó...anh em có thể kể điều ấy.

³² Vì vậy bây giờ với anh chị em là dân ở California, và bên ngoài Arizona, chúng tôi gửi lời chào mừng đến khắp đất nước. Anh Leo và nhóm người đang chờ đợi Chúa ở Prescott, được mời bây giờ, và tất cả các bạn, những người xung quanh Phoenix, một tuần kể từ tối nay, chúng ta sẽ kết thúc bữa tiệc tại Yuma. Họ đã bán hết tất cả những tấm vé của mình ở trên đó và kiếm được một thính phòng to hơn, và họ không thể có đủ chỗ cho dân sự. Vì vậy hãy đến sớm, tất cả các bạn, để—để đi vào. Sau đó chúng tôi sẽ đến Los Angeles từ đó, thứ Hai tới...Chúa nhật tới, tối Chúa nhật. Và vì vậy chúng tôi mong được gặp các bạn ở đó. Xin các phước lành dồi dào của Đức Chúa Trời yên nghỉ trên tất cả các bạn.

³³ Với các bạn ở New York, và ở chung quanh Ohio và các nơi khác, tôi muốn sớm giảng Sứ điệp về *Dấu Vết Của Con Rắn* (con thú lúc ban đầu, và con thú lúc cuối cùng), tại đền tạm. Billy sẽ phát cho các bạn một ghi chú về điều đó, khi chúng ta sẽ nói về nó, bởi vì tôi làm điều đó tại Đền tạm vì nó sẽ dài, ít nhất, bốn giờ hay lâu hơn nữa.

³⁴ Vì thế bây giờ...vì thế tôi muốn anh em ở đây, ở đây và bất cứ nơi nào lúc này, hãy lật ra Sách Gióp. Sách rất lạ để giảng, nhưng tôi muốn chỉ sử dụng vài phân đoạn ở đây lúc này.

³⁵ Và sau đó, sáng mai, tại đền tạm ở đây, sẽ có các buổi nhóm Trường Chúa nhật tại...Chúng ta bắt đầu ở đây vào lúc nào? [Một anh nói, “Chín giờ ba mươi.”—Bt.] Chín giờ ba mươi. Và sau đó tôi có vinh dự được nói lại ở đây vào ngày mai. Và ý Chúa, tôi muốn nói về đề tài đó...nếu Ngài muốn, giờ này, như tôi đã nghiên cứu chiều nay, để cho anh em thấy điều đó, “Chỉ có một nơi duy nhất mà Đức Chúa Trời sẽ gặp người thờ phượng.” Ừ-m, chỉ...Và—và

có thể nói cho anh em biết nơi đó là gì, và Tên của nơi đó là gì, nơi Đức Chúa Trời sẽ gặp người thờ phượng.

³⁶ Và sau đó, tối mai, tôi sẽ xin một ân huệ, đó là, cho một buổi nhóm chữa lành. Và tôi—tôi muốn có một buổi nhóm chữa lành điển hình thuở xưa. Và ý Chúa, tôi muốn nói về một đề tài mà cảnh báo tôi ngày hôm nay...Khi Anh Moore và tôi đang trò chuyện với nhau, người anh em yêu quý của tôi, chúng tôi đang bàn luận về lời Kinh Thánh. Và thật đáng yêu đã ở với những anh em, như thời xưa. Và anh ấy nói, “Anh biết đấy, Anh Branham, tất cả sự giảng dạy anh đã từng thực hiện cho chúng tôi ở Shreveport đây, *Chiên Con Và Bò Câu* là một trong những sứ điệp nổi bật nhất mà anh từng mang đến cho chúng tôi ở đây tại Shreveport.” Nói, “Tôi nghĩ với Sứ điệp của anh rất căng thẳng với anh ngày hôm nay, anh chưa hề đến với một sứ điệp như thế.”

³⁷ “Khi tôi nhớ Điều đó, tôi nhớ Sứ điệp của tôi.” Tình yêu là của tôi...

Chiên Con yêu dấu đã chết, Huyết quý báu Ngài
Sẽ không bao giờ mất quyền năng của nó,
Cho đến khi tất cả hội thánh được chuộc của
Chúa
Được cứu, không phạm tội nữa.

Nhờ tin chính tôi thấy tuổi ấy lảng lai
Chảy ra từ vết thương Ngài,
Tình yêu cứu chuộc là đề tài của tôi,
Và sẽ là cho đến khi tôi chết.

³⁸ Tối mai, nếu đó là ý Chúa, tôi muốn giảng về đề tài: *Trên Cánh Chim Câu Tuyết Trắng*. Tối mai, “Chúa giáng xuống trên đôi cánh Chim Câu,” đó là, nếu ý Chúa, giọng tôi không đến nỗi tồi. Vậy thì...vì vậy, hãy cầu nguyện cho chúng tôi.

³⁹ Và sau đó tôi muốn một buổi nhóm cầu nguyện điển hình thuở xưa như chúng ta đã có lúc ban đầu, không có sự phân biệt, chỉ đơn giản phát thẻ ra cho mọi người muốn được cầu nguyện cho. Vậy thì, các bạn phải có thẻ, để được ở đây sớm để Billy có thể phát thẻ cho các bạn và giữ nó để sắp hàng. Nếu các bạn không làm điều đó, mọi người cứ quay trở lại xếp hàng, và gặp

đôi trở lại, và gấp đôi trở lại, và không có kết thúc hàng. Ai cũng có thể có thể. Tôi muốn Anh Jack đứng bên cạnh tôi ở hàng cầu nguyện, như anh đã thường làm trước đây, và Anh Brown để đưa mọi người đến với tôi thay vì Billy Paul. Tôi—tôi—tôi—tôi muốn—tôi muốn một hàng cầu nguyện điển hình thuở xưa, và chúng ta sẽ chỉ cầu nguyện theo cách chúng ta thường có trước đây nhiều năm.

⁴⁰ Tôi rất vui vì tối nay có thêm một anh em nữa hợp tác với chúng ta, chỉ nhìn quanh và rồi nhận ra và đã thấy anh ấy, cách đây vài phút, Anh Gordon Lindsay. Anh ấy là một trong những người lâu năm, đã ở với chúng ta cách đây một thời gian dài. Đang làm một công việc lớn, in ấn, anh đang in quyển sách của tôi hiện giờ: *Bảy—Bảy Thời Đại Hội Thánh*. Chúng ta hi vọng nó đã sẵn sàng rồi, *Bảy Ấn*. Nếu anh ấy tình cờ đọc điều đó trước khi in, chúng ta sẽ có một sự thảo luận thần học. Tôi có thể cảm thấy điều đó đang đến. Nhưng anh ấy biết tôi không phải là nhà thần học. Vì thế...Ồ, chúng ta đang trông đợi tối mai. Nếu anh đến, Anh Lindsay, ở đây tối mai. Nếu được, anh hãy ghé qua và ở với chúng tôi tại tại bục giảng cho buổi nhóm cầu nguyện điển hình kiểu xưa.

⁴¹ Bao nhiêu người muốn thấy lại một trong số họ những người kỳ cựu, nơi chúng ta đưa mọi người lên? Điều đó sẽ tốt đẹp. Vậy thì, hãy mang những người đau ốm và bệnh tật của các bạn đến, tối mai, cho mục đích đó.

⁴² Bây giờ, nếu các bạn lật ra Sách Gióp, câu thứ 42...hoặc chương thứ 42, và sáu câu đầu của chương 42 sách Gióp; rất lạ. Anh Ted Dudley, nếu anh đang lắng nghe trong tối nay, ở Phoenix, anh có nhớ anh và tôi đã nói chuyện một lần, khoảng một hoặc hai tuần trước, và chúng ta đã đề cập đến điều này không? Tôi đã nói với anh, “Ngày nào đó, điều đó sẽ trở thành một đề tài đối với tôi.” Và tôi muốn sử dụng nó tối nay.

Bấy giờ đã thưa...

Bấy giờ Gióp đã thưa với CHÚA, và nói rằng,

Hãy lắng nghe kỹ phân đoạn này bây giờ.

Tôi biết rằng Chúa có thể làm được mọi sự, và rằng chẳng có sự nghi ngờ nào có thể ngăn cản Chúa.

Kể đó là ai không hiểu biết gì lại dám che giấu ý chỉ? Thật tôi đã nói những điều tôi không hiểu đến; tức các sự diệu kỳ quá cho tôi, mà tôi chẳng thông biết.

Xin hãy nghe, tôi cầu xin Ngài, và tôi sẽ nói: Tôi sẽ hỏi Chúa, và Chúa sẽ chỉ dạy cho tôi.

Trước lỗ tai tôi có nghe đồn về Chúa: nhưng bây giờ mắt tôi đã thấy Ngài.

Vì vậy tôi lấy làm gớm ghê tôi, và ăn năn trong tro bụi.

43 Bây giờ tôi muốn lấy một đề tài từ câu thứ 5 đó.

Trước lỗ tai tôi có nghe đồn về Chúa: nhưng bây giờ mắt của tôi đã thấy Ngài.

Xin Chúa ban phước cho Lời Ngài.

44 Gióp, chúng ta hãy nói một chút về cuộc đời ông. Gióp là một tiên tri. Ông là người sống trước khi Kinh Thánh được viết ra. Người ta nghĩ rằng Gióp là một trong các sách cổ xưa nhất của Kinh Thánh, bởi vì Nó được viết trước Sáng thế ký. Gióp, nhà chiến binh và nhà tiên tri vĩ đại này, là một—một con người đầy quyền lực trong thời của ông. Không nghi ngờ gì ông đã được nuôi dưỡng và hầu việc Chúa suốt cuộc đời. Và đã sống một cuộc đời dũng cảm như vậy với dân sự, tất cả đều kính phục ông.

45 Nhưng ông đã đến một chỗ ông gọi ở đây, bị Chúa *thử thách*. Nhưng tôi muốn dùng từ ngữ, là “bị thử nghiệm” bởi Chúa. Và thật ra, “Mỗi người con mà đến với Đức Chúa Trời trước hết phải được thử nghiệm, thử thách, tôi luyện.” Và rồi nếu quá trình kiểm tra trở nên khó khăn, và chúng ta nghĩ rằng nó quá khó và không muốn lắng nghe (chú ý), thì Ngài phán chúng ta “trở nên con hoang, mà không phải là con của Đức Chúa Trời.” Bởi vì, không điều gì có thể dời chuyển một người con được sanh lại, đích thực của Đức Chúa Trời ra khỏi Cha người ấy, đây, người ấy là một phần của Ngài. Anh em không thể chối bỏ điều đó nữa, anh em có thể chối bỏ chính mình. Đấy, anh em đã có kinh nghiệm, anh em được huấn luyện và thử nghiệm.

46 Và vậy thì, người này là một tiên tri, ông đã được tiếp cận đến với ân điển của Đức Chúa Trời, nhưng Gióp đã không có Kinh Thánh để đọc. Ông...Kinh Thánh chưa được chép ra lúc đó, nhưng ông đã có cơ hội đến với Đức Chúa Trời bởi sự mặc khải và sự hiện thấy. Đó là trước khi Kinh Thánh được viết ra.

47 Bây giờ, chúng ta thấy, và xem lại một phần đời sống của ông, khi Đức Chúa Trời ban phước cho ông và làm cho ông thành một người vĩ đại.Ồ, mọi người đều nể trọng ông, ngay cả với sự khôn ngoan của ông, đã trở nên rất vĩ đại. Sự hà hơi từ Đức Chúa Trời của ông đã chứng thực ông là đầy tớ của Đức Chúa Trời, rất rõ ràng, đến nỗi người ta từ khắp mọi nơi đều đến nghe ông. Và rồi Sa-tan bắt đầu kết tội con người đó. Và đó là cách ông là đầy tớ đầy thần cảm của Đức Chúa Trời, Sa-tan luôn luôn buộc tội ông mọi điều rằng ông làm điều đó không đúng.

48 Và, bây giờ, chúng ta tìm hiểu cuộc đời và những thử thách của ông, và cũng như đức tin tuyệt vời của ông. Ngay cả Chúa Jêsus, khi Ngài đến thế gian, Ngài đã nhắc đến sự kiên nhẫn của Gióp. Ngài phán, “Các người chưa đọc về sự kiên nhẫn của Gióp chăng?” Đức tin chờ đợi với sự kiên nhẫn về Lời đã hứa được ứng nghiệm.

49 Bây giờ, chúng ta để ý ở đây rằng Gióp, sau khi ông vượt qua những thử thách của mình, mọi sự đau khổ của ông...Ông đã có một gia đình đáng yêu, chúng đã bị lấy khỏi ông. Ông có một sức khỏe tốt, đã bị lấy mất. Mọi thứ ông làm chủ trong đời sống này đã bị lấy đi. Và ông ngồi trên đồng tro, lấy mảnh sành, gãi những mụn nhọt của mình. Và ngay cả với chính vợ của ông, đã nói chống lại ông, bà ấy nói, “Sao không nguyện rửa Đức Chúa Trời, và chết đi cho rồi?”

50 Ông đáp, “Bà nói giống như một người đàn bà ngu muội.” Ông nói, “Chúa đã ban cho, và Chúa lại cất đi, đáng ngợi khen Danh Chúa!”

51 Bây giờ, Sa-tan đã đến trước mặt Đức Chúa Trời, bởi vì nó đến trước Đức Chúa Trời, và buộc tội các Cơ-đốc nhân (hay, những tín hữu) mọi lúc. Vì vậy hắn đã buộc tội Gióp về nhiều điều, và nói rằng “Gióp, nguyên do ông hầu việc Đức Chúa Trời, bởi vì mọi việc đều đến với ông tốt đẹp.” Nhưng nói rằng, “Nếu Ngài

để người cho tôi, tra tay trên người, tôi sẽ khiến người phỉ báng Ngài vào mặt Ngài.”

52 Tôi muốn anh em để ý rằng sự tự tin mà Đức Chúa Trời đặt vào người tin. Thấy không? Ngài...Nói cách khác, Đức Chúa Trời phán cùng Gióp...hay là phán với Sa-tan, như thế này, “Người không thể làm điều đó! Người là một kẻ công bình. Người là người tốt. Người...không có ai giống như người trên cả trái đất.”Ồ thật là một người tuyệt vời; đến nỗi chính Đức Chúa Trời nói với kẻ thù của Ngài, “Đầy tớ của Ta rất trọn vẹn, không có người nào trên đất giống như người.”Ồ! Ước gì chúng ta có thể là loại người đó! Để Đức Chúa Trời có thể dành sự tin cậy đó cho chúng ta! Để biết rằng chúng ta sẽ không cong vẹo khỏi Lời Ngài hay Bản thể của Ngài, bất cứ cách nào! Ở lại một cách hoàn toàn, và Ngài có thể đặt sự tin cậy của Ngài nơi chúng ta.

53 Vậy thì, Gióp là một người đã thực hiện các điều răn của Đức Chúa Trời từng chữ, một cách chính xác. Và Sa-tan biết điều đó, nhưng hắn nói, “Nếu Ngài cứ để người cho tôi, tôi sẽ khiến người phỉ báng Ngài vào mặt Ngài.”

54 Vì thế Đức Chúa Trời đã bảo hắn, Ngài phán, “Vậy thì, người ở trong tay người, nhưng người đừng lấy mạng sống người.” Và Sa-tan đã căng vút ra hết sức để làm điều đó. Hắn lấy đi mọi người bạn, và mọi thứ ông có, hầu như hoàn toàn đời sống của ông, nhưng nó không thể lấy đi sự sống của ông. Gióp vẫn cứ giữ vững lập trường, không có quay lại.

55 Anh em thấy, khi một người đàn ông hay một con người đã có lần thật sự tiếp xúc với Đức Chúa Trời, với đức tin chân thật, được bày tỏ ra rằng “Đức Chúa Trời hiện hữu!” Không có gì, không có thời gian, không ở đâu, có thể tách người đó khỏi Đức Chúa Trời của người. Tôi tin chính Phao-lô đã nói, “Chẳng có sự xung đột, đối kháng, nguy hiểm, cũng không có sinh vật sống nào, hay là sự chết, hoặc bất cứ điều gì mà có thể phân rẽ chúng ta ra khỏi tình yêu của Đức Chúa Trời ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus.” Anh em được neo chắc chắn vào trong Ngài bởi vì anh em đã được định trước với Sự Sống ấy.

56 Nhưng Sa-tan nghĩ hắn có thể bắt ông chiều theo ý hắn một chút, và đánh ông, và khiến ông làm điều đó. Nhưng, anh em

thấy, Gióp với sự mặc khải trọn vẹn về Đức Chúa Trời của ông, và Đức Chúa Trời là Ai, và Đức Chúa Trời yêu thương ông như thế nào, ông đã chờ đợi! Cho dù hoàn cảnh ra sao đi nữa, ông đã chờ đợi vì đức tin của ông được vững chắc, vì ông có một sự nắm chặt nơi Đức Chúa Trời, một sự mặc khải. Mà tôi đã nói về tối qua.

57 Bây giờ, khi những người đau yếu trong tòa nhà, những người tàn tật, hoặc các bạn có nhu cầu nơi Đức Chúa Trời, khi anh em có thể nhận được loại khải thị rằng anh em “được xưng công bình,” khi anh em thật sự được xưng công bình trong sự kêu cầu về điều mà anh em đang cầu xin, và tin rằng “Ngài là Đấng Ban Thưởng cho những ai siêng năng tìm kiếm Ngài,” thì không có gì có thể phân rẽ anh em khỏi đức tin đó đã neo chặt với anh em. Hiểu không? Nhưng, trước hết, điều đó phải được mặc khải cho anh em.

58 Cách đây không lâu người nào đó đến, một nhóm người, một số người của họ đang lắng nghe tối nay, và đã bảo tôi, nói...Tôi cứ nói với họ, “Hãy đi đến Kentucky, có dầu ở dưới đó.” Tôi biết là thế, tôi đã thấy trong một khải tượng.

59 Ô, Anh Demos và họ đã không đi trong một thời gian dài. Sau một thời gian, cuối cùng, họ nói...Sau khi Texas đã chuyển đến. Và họ nói, “Bây giờ chúng tôi đi xuống đó.”

60 Tôi đã nói, “Các anh nên đi cách đây đã lâu.” Nhưng họ đã không làm điều đó.

61 Demos nói, “Tôi đã sai lầm về điều đó, bởi không làm thế, Anh Branham à.”

62 Tôi nói, “Nếu anh đã đi xuống đó, anh ắt đã có tất cả.”

63 Ô, họ không muốn lắng nghe điều đó. Rồi trước tiên...rồi trước khi chúng tôi rời đi đêm đó...Nơi—nơi mà chúng tôi đã ăn trưa. Đức Thánh Linh chỉ cho tôi thấy một vết nứt lớn trên trái đất, và trong đó đầy dầu hỏa, và những dòng chảy tràn này ở Kentucky chỉ là những giếng dầu nhỏ mà họ đang bơm từ đó, nhưng dầu này đến từ nguồn chính. Và tôi đã nói, “Anh Demos, nó ở đây.”

64 Vì thế họ đi đến tìm kiếm dầu. Họ nói, “Hãy đi xuống và nói cho chúng tôi biết giếng—giếng dầu ở đâu.”

65 Tôi nói, “Ồ, không! Không! Không!”

66 Thấy đó, chúng ta không sử dụng ân tứ của Đức Chúa Trời cho mục đích thương mại. Không! Không! Ngài có thể bảo cho tôi biết nó ở đâu, nhưng tôi không có nhu cầu nào về nó. Tôi thậm chí sẽ không có đủ đức tin để hỏi Ngài. Hiểu không? Nếu tôi có nhu cầu về nó, tôi tin rằng nếu tôi hỏi Ngài, Ngài sẽ nói cho tôi biết. Nhưng trước hết, anh em thấy, động cơ và mục tiêu của anh em phải đúng đắn. Anh em phải có lý do cho điều này. Chúa không ban cho anh em những điều đó chỉ vì anh em cầu xin. Và anh em không thể cầu xin trong đức tin trừ khi có một mục tiêu thực sự cho điều đó, là theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Hãy xem, nếu anh em muốn được khỏe, anh em muốn được khỏe để làm gì? Hãy xem, nếu anh em muốn được chữa lành, lý do anh em muốn được chữa lành là gì? Anh em đang nói gì với Chúa? Anh em muốn làm gì với cuộc sống của mình khi anh em được chữa lành? Thấy đó, đó phải là...anh em phải có động cơ và mục tiêu, và chúng phải đúng theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Và sau đó là khi đức tin được bày tỏ cho anh em, và Đức Chúa Trời bởi ân điển tế trị của Ngài đặt đức tin đó vào đó, rồi điều đó kết thúc. Hiểu không? Bây giờ hiểu không?

67 Bây giờ, để biến Lời đó thành sự thật, khi các anh em xuống đó, họ đã mua...một người đi qua và mua một đồng đồ, và bán những hợp đồng, và lừa đảo người khác cách này. Tôi đã nói, “Anh em thấy đây, nó sẽ không có tác dụng.” Vậy thì để làm cho *lời tiên tri* chắc chắn, những người này đào một cái giếng trong vòng một trăm thước, người nào đó đục phải giếng phun dầu lớn. Và nó ở đó, một ngàn một trăm thùng dầu trong nửa ngày, hoặc điều gì đó hoặc gần như thế; vẫn phun nó ra, ngay trong suốt dầu chính. Nhưng chỉ để làm rõ *lời tiên tri*, Lời mà đã được nói rằng nó có ở đây, nó đã ở đây. Phần còn lại của chúng gần như đã cạn kiệt, ở mọi nơi trong suốt Kentucky. Những ao nhỏ, họ bơm lên một lát, thì nó hết. Chỉ *nơi này* tuôn tràn ra. Hiểu không?

68 Tuy nhiên, vì sự ích kỷ của nó, các mục tiêu đã sai, ký lên một mớ thứ “nó sẽ là cách này,” trong khi họ đã hứa làm điều đó

cho Nước Đức Chúa Trời, nhưng trông giống như giếng dầu đổ dành cho chính họ. Hiểu không?

⁶⁹ Và nó sẽ không có tác dụng gì, không có sự ích kỷ nào có kết quả. Các động cơ và mục tiêu của anh em phải đúng một cách hoàn toàn, chính xác, thế thì anh em có đức tin, để cầu xin. “Ví bằng lòng mình không cáo trách chúng ta, thì chúng ta có lòng rất dạn dĩ.” Hiểu không? Đấy, chúng ta phải có lòng dạn dĩ. “Tôi muốn làm điều này để làm vinh hiển Đức Chúa Trời.” Thế thì đức tin có một—một ống dẫn để chảy vào đó; nếu không, thì anh em đã có đức tin trí tuệ, tinh thần, mà không phải là đức tin đích thực từ Đức Chúa Trời. Đức tin trí tuệ đó sẽ chẳng đưa anh em đến đâu cả. Có thể đưa anh em đến cảm xúc, nhưng nó sẽ không làm cho anh em nhận được sự chữa lành mà mình đang trông đợi.

⁷⁰ Vì thế, Gióp, tra xét chính mình bằng đức tin chân thật mà Đức Chúa Trời ban cho ông là “người công bình,” để ông đã làm mọi việc mà Đức Chúa Trời đòi hỏi ông làm. Vậy thì khi chúng ta định cầu nguyện cho, cho sự đau ốm của chúng ta, tôi tự hỏi chúng ta có tự hỏi mình đã làm mọi sự mà Chúa đòi hỏi chúng ta làm chưa. Chúng ta có đi theo từng chấm từng nét của lời Kinh Thánh chưa? Chúng ta đã dâng cho Ngài tấm lòng và đời sống của chúng ta để hầu việc chưa? Anh em muốn được chữa lành vì lý do gì? Đó là lý do khiến anh em không có đủ đức tin, xem đây, bởi vì anh em có thể đã không làm điều này một cách chân thành với Đức Chúa Trời từ tấm lòng của mình. Giống như Ê-xê-chia đã làm, đưa ra cho Đức Chúa Trời lý do, ông muốn thiết lập vương quốc của—của ông trong trật tự. Và Đức Chúa Trời đã sai vị tiên tri của Ngài trở lại và nói với ông, và ông sẽ được chữa lành. Thấy không? Nhưng, trước tiên, anh em phải làm cho những điều đó được thực hiện đúng đắn.

⁷¹ Vì thế nên ngay khi đi đến chỗ nhận biết những nơi này và biết rằng nó được bày tỏ cho anh em bằng Lời của Đức Chúa Trời, bằng sự mặc khải, bằng Lời mà Đức Chúa Trời đòi hỏi anh em thực hiện, thì anh em có đức tin, đức tin chân thật.

⁷² Bây giờ, giống như Áp-ra-ham khi ông chín mươi chín tuổi. Tôi tin, Sáng thế ký 17. Đức Chúa Trời đã hiện ra với cụ già này,

bây giờ, chín mươi chín tuổi, khi ông đã gần một trăm tuổi, đã chờ đợi lời hứa đó suốt những năm này. Ngài đã hiện ra với ông trong danh của *El Shaddai*, “đấng Hữu Nhũ.” Và thật là một sự khích lệ biết bao, tuy lời hứa chưa ứng nghiệm lúc ấy. Nhưng, “Hỡi Áp-ra-ham, Ta là Đức Chúa Trời Toàn Năng, *El Shaddai*, ‘Đấng Ban Cho Sức Mạnh, Đức Chúa Trời Hữu Nhũ.’”

⁷³ Giống như tôi đã kể cho các bạn trước đây, như đứa trẻ đang quấy nhiễu, và đau ốm, và kêu khóc, và nó nằm trên ngực mẹ của nó. Và nuôi dưỡng sức mạnh của nó trở lại từ người, bởi vì nó được thỏa mãn trong khi nó đang bú, vì lối vào duy nhất nó có và biết là bầu vú của người mẹ. Nó biết không có liều thuốc nào cả. Quý vị có thể cho nó một liều thuốc, nó kêu thét lên và khóc. Tiêm thuốc vào tay nó, và nó cứ khóc. Nhưng cách duy nhất để làm nó thỏa mãn là bầu vú của người mẹ.

⁷⁴ Và Ngài đã phán, “Hỡi Áp-ra-ham, người đã già, sức lực người đã hết, cánh tay người yếu mền, dũng khí của người đã hết, nhưng Ta là Mẹ người. Cứ nắm lấy lời hứa của Ta, và được thỏa mãn trong khi người chờ đợi. Hãy yên nghỉ!”

⁷⁵ Vậy thì, đó là phương cách với mọi tín hữu, cho dù anh em bị ung thư thế nào đi nữa, anh em đã ngồi xe lăn bao lâu rồi, bất cứ điều gì khác đi nữa, chỉ cần nếu anh em có thể chụp lấy sự mặc khải đó từ Đức Chúa Trời! Thì được thỏa mãn, biết rằng nó sẽ xảy ra, bởi vì đức tin chờ đợi lời hứa cách kiên nhẫn. Hiểu không?

⁷⁶ Gióp biết rằng ông đã đúng. Vì chúng ta tìm thấy trong lời Kinh Thánh ở đây, mà đã có...những người bạn này đến với ông; những thành viên của giáo hội ông. Mọi người đã từng dường như rất yêu dấu với ông đã quay lưng lại chống đối ông, và cố kết tội ông là người phạm tội kín giấu, bởi vì tất cả những điều này đã xảy ra với ông. Tuy nhiên ngày nay, anh em nghe người ta, nói, “Tôi đã nói với anh. Hãy nhìn ông ta kia! Anh thấy gì...?” Đó hoàn toàn không phải là sự thật. Đôi khi đó là Đức Chúa Trời đang thử nghiệm dân sự của Ngài. Trong trường hợp này, đó là Đức Chúa Trời đang thử thách Gióp, con người tốt nhất trên trái đất vào thời điểm đó. Lúc đó, Ngài đang giữ ông, vì Ngài biết Gióp là một nhà tiên tri có sự hiện thấy từ Đức Chúa Trời, rằng ông đã làm chính xác những gì Đức Chúa Trời phán bảo ông làm

và ông...Đức Chúa Trời có bốn phận phải giữ lời hứa của Ngài với ông.

77 Ô! Tất cả các Cơ-đốc nhân phải là thế. Khi sự đấu tranh cuối cùng của sự sống chúng ta đến, và tiếng nấc hấp hối ở trong cổ họng chúng ta, chúng ta vẫn phải nắm vững và nhớ rằng Đức Chúa Trời đã phán, “Ta sẽ khiến người sống lại ở ngày sau rốt.” Hiểu không? Đức Chúa Trời nắm giữ điều—điều đó, sự làm chứng của chúng ta, địa vị của chúng ta trong Đấng Christ, vị trí của chúng ta, chúng ta là gì, biết rằng chúng ta đã giữ mọi Lời của mạng lệnh Ngài. “Phước cho những kẻ làm theo mạng lệnh của Ngài để họ có quyền để bước vào.” Hiểu không? Và khi chúng ta biết, rằng cho dù bất cứ ai nói gì đi nữa, chúng ta cứ giữ mọi điều răn mà chúng ta thấy trong Kinh Thánh, mà Đức Chúa Trời đã phán bảo chúng ta...bảo chúng ta làm, với sự tôn kính, và tình yêu thương, và kính trọng đối với Đấng Tạo Hóa Đấng đã viết ra Kinh Thánh.

78 Chúng ta nói, “Con người đã viết Nó.”

79 “Những con người đời xưa, viết ra Nó, bởi sự vận hành của Đức Thánh Linh.” Hiểu không? Thấy đó, Đức Chúa Trời đã viết Nó qua con người. Giống như một nhà tiên tri nói Lời của Ngài, đó không phải là lời của nhà tiên tri, đó là Lời của Đức Chúa Trời, đấy, thông qua nhà tiên tri. Đó là lý do Nó phải ứng nghiệm, nếu nó thực sự là Lễ thật.

80 Bây giờ, chúng ta thấy con người tuyệt vời này. Và, hãy nhớ rằng, Gióp không có Kinh Thánh để đọc vào thời của ông. Không! Ông chỉ đi theo thần cảm. Ông là một nhà tiên tri mà Lời của Chúa đến với. Ông đã—ông chỉ được hà hơi, bởi vì ông biết địa vị của mình rằng ông là tiên tri của Đức Chúa Trời. Vậy thì, điều duy nhất mà đã xảy ra, là vì sự hà hơi mặc khải đánh động ông. Và rồi ông biết những gì ông nói sẽ xảy ra, vì đó là bởi sự hà hơi.

81 Đó là những gì hội thánh có, nếu nó ở trong trật tự (thiết lập theo thứ tự), nó chỉ...nó phải có cơ học rồi, thế thì nó chỉ cần động lực học. Tối nay, nếu chúng ta sẽ có được cơ học sẵn sàng, có tấm lòng chúng ta đúng đắn, những sự việc chúng ta có thể làm, làm theo mọi Lời, theo Ngài trong phép báp têm, theo Ngài theo mọi trật tự mà Ngài đã bảo chúng ta làm, có được mọi cơ học rồi, và

đứng ở đó; thì chúng ta sẵn sàng cho động lực học thoát ra, và chỉ có Đức Chúa Trời mới có thể làm điều đó; và đó là để gieo vào lòng anh em đức tin đó để nói, “Bây giờ tôi được chữa lành.” Thế thì đừng làm cho tình huống khác đi, dù thế nào đi nữa anh em được chữa lành; bởi vì đó là đức tin, anh em được chữa lành bởi đức tin.

⁸² Ông đã có một ống dẫn thông công với Đức Chúa Trời, mà ông có được bằng sự soi dẫn. Ông đã có một con đường để trực xuất chính mình ra, và để Đức Chúa Trời di chuyển vào. Và ông biết ông đã được xưng công bình. Đó là một sự ban cho, đó là một sự ban cho dành cho dân sự; không phải cho Gióp, nhưng cho dân sự. Đó là tất cả về các ân tứ Thiêng liêng, để hầu việc dân sự Đức Chúa Trời. Mọi người không được phong chức để trở thành một tiên tri. Hết thầy anh em không...không được tấn phong để cầu nguyện cho người đau. Hết thầy họ không được tấn phong để làm mục sư, và vân vân. Nhưng đó là một ống dẫn mà Đức Chúa Trời đã mở ra cho họ. Và là như chúng ta đã học trong bài học sáng nay, rằng người ấy...một người không việc gì đi chệch vào trong kênh của người kế tiếp, cho dù được hà hơi thế nào đi nữa, dường như tốt thế nào đi nữa, tốt thế nào...Bao nhiêu người đã dự buổi nhóm sáng nay? Chúng ta hãy giơ tay lên cho mọi người thấy. Thấy không? Đấy, các bạn không thể.

⁸³ Đó là Đa-vít, ông thật sự được hà hơi mặc khải, tất cả dân sự la lớn và tôn vinh Đức Chúa Trời, vì một lý do dường như chính xác với lời Kinh Thánh, nhưng ông là người sai trật. Sự hà hơi đó nên đến với Na-than, không phải với Đa-vít. Đấy, thậm chí ông không hề hỏi ý kiến của Na-than. Anh em thấy điều gì đã xảy ra không? Đấy, chúng ta...Đức Chúa Trời đã phán Ngài “không làm điều gì cho đến khi Ngài bày tỏ Nó cho các tôi tớ của Ngài là các đấng tiên tri.”

⁸⁴ Và Gióp là đấng tiên tri này trong thời đại này. Vậy thì, điều duy nhất Đức Chúa Trời đã làm với Gióp: Điều mà luôn ban cho ông sự khôn ngoan và Lời Ngài cùng sự thần cảm, ông có thể không có sự thần cảm. Nhưng ông biết tất cả các cơ chế của mình (ông đã dâng của lễ thiêu, ông đã làm mọi sự ông biết là đúng),

nhưng ông không thể nhận được một lời từ Chúa. Nhưng ma quỷ không thể dời chuyển ông! Thế đấy.

⁸⁵ Vậy thì, đó là khi các bạn được cầu thay cho. Các bạn không phải chạy trở lại qua một hàng, hay đi để người nào khác cầu nguyện cho các bạn. Khi các bạn biết mình đã làm chính xác những gì Đức Chúa Trời phán bảo các bạn làm, đấy, thì chờ đợi kênh hà hơi mặc khải đó mở ra đến với các bạn, và, “Bây giờ tôi được chữa lành!” Khi nó rơi vào đó, thì nó sẽ chấm dứt hết thấy. Ô, các bạn không cần những hàng người cầu nguyện, không gì khác, nó chấm dứt! Nó đã được bày tỏ cho các bạn rồi! Hiểu không?

⁸⁶ Cũng giống như nhà tiên tri xưa khi Chúa Jêsus đến, chúng ta thấy điều đó được bày tỏ cho ông, nhà hiền triết già, mà “ông không muốn thấy sự chết cho đến khi thấy được Đấng Christ của Chúa.” Và ông tin Điều đó, và ông chờ đợi Nó. Và nhiều người nghĩ ông là người điên, ông già đã mất trí. Nhưng ông vẫn tin Điều đó! Không gì có thể lay chuyển Điều đó khỏi ông, ông biết Đức Chúa Trời đã bày tỏ Điều đó cho ông, vì Kinh Thánh nói, “Nó được bày tỏ cho ông bởi Đức Thánh Linh.”

⁸⁷ Si-mê-ôn đi vào đền thờ vào lúc đó, bước qua và dâng lời ngợi khen cho Đức Chúa Trời, và nói, “Xin cho tôi tớ Chúa được qua đời bình an.” Khi ông bỗng ẵm con trẻ, “Mắt tôi đã thấy Sự Cứu Rỗi của Ngài.” Đấy, ông biết mình sẽ thấy Nó. Cho dù bao nhiêu con trẻ ông sẽ thăm viếng mỗi ngày, ông biết Đức Chúa Trời đã bày tỏ cho ông rằng ông sẽ thấy Đấng Christ trước khi chết. Si-mê-ôn tin điều đó.

⁸⁸ Bây giờ khi điều đó được bày tỏ cho *anh em*, rằng chính anh em đã nhận lãnh lời hứa của Đức Chúa Trời; sự soi dẫn, anh chị em là những Cơ-đốc nhân, điều đó đánh vào anh chị em, thậm chí anh chị em không cần một hàng người cầu nguyện. Điều... điều duy nhất anh chị em cần là một tấm lòng rộng mở khi tất cả những cơ chế sẵn sàng rồi, và để cho sự soi dẫn đó rơi tràn vào, và lúc đó không điều gì có thể thay đổi tâm trí anh chị em; anh chị em đã có nó. Ngoài ra điều đó, nó sẽ không tốt.

⁸⁹ Bây giờ hãy để ý, Gióp cần một ống dẫn của sự hà hơi, ông đã có nó mở ra. Ông đã có một ống dẫn đến sự thông công với

Đức Chúa Trời bằng sự hà hơi của Ngài. Ông có một cách dời chính mình ra và để cho Lời của Đức Chúa Trời di chuyển vào bên trong. Để ý cách họ—cách họ đến tham khảo ý kiến ông từ phương Đông và từ phương Tây, người ta trông đợi ông bởi vì họ biết rằng những gì Gióp nói là Lẽ thật. Họ biết con người đó nói Lẽ thật. Bởi vì, những điều ông đã nói tiên tri, đó là những gì đã xảy ra! Và vì thế nhiều người đến từ phương Đông và phương Tây.

⁹⁰ Ông nói khi ông đi ra phố chợ, những hoàng tử trẻ tuổi từ phương Đông sẽ cúi đầu trước ông, chỉ để nghe một lời an ủi của ông, sự khôn ngoan vĩ đại phi thường của ông, bởi vì họ biết người này thật thà. Ông không muốn khoe khoang về chính mình, ông không có mục đích cá nhân nào, không bị điều gì giật dây, ông thật sự là một nhà tiên tri trung thực trước mặt Đức Chúa Trời. Và họ đã tin tưởng vào ông, và mọi người đến từ phương Đông và phương Tây chỉ để nói chuyện với ông trong chốc lát. Ông đã được nói đến, trong Kinh Thánh ở đây. Nhưng, anh em thấy, ông thiếu sự hà hơi mặc khải để nói cho ông biết tất cả điều này là có ý nghĩa gì. Đức Chúa Trời để nó xảy ra, không bảo cho ông biết.

⁹¹ Rồi, một ngày kia, chúng ta thấy rằng trong điều đó, đó là lúc mà...Mọi người, chừng nào anh em có thể giúp đỡ họ thì, “Được lắm.” Nhưng khi họ muốn bất đồng với anh em, đó là khi rắc rối xảy đến. Nhưng ông chỉ biết rằng mình đúng; sự rung động của đức tin, về nghe Lời của Đức Chúa Trời phán với ông, ông biết Nó là Lẽ thật. Vâng, thưa quý vị! Ông đã biết Tiếng của Đức Chúa Trời. Không ai có thể lừa dối ông về Điều đó, vì ông đã biết Nó. Nó...Nhưng bất cứ khi nào anh em...điều gì đó được bày tỏ cho anh em, có lẽ trái ngược với những gì người ta nghĩ...Bây giờ, tôi đang nói về hàng ngũ của các nhà tiên tri. Khi chính Đức Chúa Trời bày tỏ điều gì đó, mà, nếu có một sự bí mật đến từ Đức Chúa Trời được tỏ ra cho dân sự biết, nó sẽ không bao giờ đi qua thần học viện, nó sẽ không hề đến qua một nhóm người, nó không bao giờ. Nó sẽ luôn luôn, có, và sẽ, xảy đến qua một cá nhân, một tiên tri! A-mốt 3:7, đây, “Chúa chẳng có làm một việc gì mà Ngài chưa tỏ ra trước cho các đấng tiên tri của Ngài.”

⁹² Và, bây giờ, Gióp đã có chuyện gì đó không ổn với ông, nhưng ông không thể có được sự soi dẫn trên ông, và điều đó khiến ông lo lắng, và điều đó...khi anh em ở trong tình trạng đó, đó là khi kẻ thù, gần như, di chuyển vào chính anh em, anh em đã có. Và chúng bắt đầu buộc tội ông. Ồ, phải là một điều khổ sở cho ông khi thấy bạn bè của ông kết tội ông, Sa-tan hành động lúc ấy và nhập chính hắn với kẻ thù. Đó là khi Sa-tan đến, “Hãy để người cho tôi, và tôi sẽ làm cho người phỉ báng Ngài vào cửa Ngài...Tôi sẽ làm cho người chối bỏ Sự điệp của người. Tôi sẽ khiến người nguyên rửa Ngài. Tôi sẽ làm cho người thối lui và nói ‘Điều đó sai hết.’” Rồi hắn đã thử ông bằng mọi cách có thể được, với tất cả những người vĩ đại và bạn bè mà ông từng có. Nhưng Gióp đã đứng vững, vì ông biết mình đã nghe Tiếng của Đức Chúa Trời!

⁹³ Ôi Chúa, xin giúp con, tối mai, để con có thể có được *Đôi Cánh Chim Câu* đó. Con đã nghe Tiếng của Đức Chúa Trời nói điều gì đó, và nó sẽ xảy ra cách ấy! Giống y như những điều khác này đã xảy ra, thì nó sẽ xảy ra!

⁹⁴ Bây giờ, Gióp đã biết điều đó sẽ xảy ra. Ông biết rằng Đức Chúa Trời đã phán bảo ông điều đó, rằng ông là “người công bình.” Nhưng họ buộc ông là người có tội, vì thế ông đã chờ đợi cho sự hà hơi mặc khải đó. Sa-tan đi vào hết thầy dân—dân sự và rình mò chung quanh...những kẻ an ủi của ông, những người được gọi là vậy, và buộc tội ông, nhưng điều đó không lay chuyển được ông chút nào. Nhưng khi Lời của Đức Chúa Trời trở nên chứng thực với ông...Ông đã nghe về Đức Chúa Trời bằng chính tai mình, nhưng ngày nọ đang ngồi tại chỗ thấp hèn nhất của mình...Và trong khi ông đang ngồi đó, và mọi người đang buộc tội ông, ngay cả vợ ông cũng nói ông đã “sai,” ông đang gãi mặt nhọt của mình. Và Ê-li-hu đã đến và quở trách ông vì sự ích kỷ, về cách ông đã kết tội Đức Chúa Trời và vân vân.

⁹⁵ Và rồi vào lúc đó chính là khi sự hà hơi mặc khải đọng vào ông, đó là khi ánh sáng bắt đầu chớp lờ, sấm sét bắt đầu vang rền, đó là khi sự mặc khải đập vào nhà tiên tri, và ông đã đứng lên, và ông nói, “Tôi biết rằng Đấng Cứu Chuộc tôi vẫn sống! Và đến những ngày cuối cùng Ngài sẽ đứng trên đất này. Mặc dù

sâu da hủy phá thân thể này, tuy nhiên trong xác thịt tôi sẽ nhìn thấy Đức Chúa Trời, chính tôi sẽ thấy Ngài.”

96 Ông đã thấy... Ông đã nói về cây cối, đời sống thực vật, nó chết và sống lại như thế nào; nước mang nó trở lại, mùi của nước, hương của nước, kết quả của việc nước đổ lên một cây hay cái gì đó, một hạt giống đã đi vào lòng đất. Ông nói, “Nhưng loài người nằm rồi không hề chỗi dậy, con cái người đến tôn kính và người không nhận biết. Ôi chớ gì Chúa giấu tôi trong mồ mả” (Gióp 14) “cho đến khi cơn giận Chúa đã nguôi.” Ông nói, “Nhưng nếu loài người chết, người có sống lại chăng? Trọn ngày giấc già của đời sống tôi, tôi sẽ đợi chờ cho đến chừng tôi được buông thả. Chúa sẽ gọi tôi, và tôi sẽ thưa lại. Chúa đã định giới hạn cho tôi mà tôi không qua khỏi được,” vân vân. Ông đã biết tất cả những điều này. Ông nhìn xem cây cối sống, nhưng điều gì đã xảy ra với một người khi người ấy chết? Người ấy không thức dậy nữa. Vì vậy, Đức Chúa Trời đang bày tỏ cho ông thấy Đấng Cứu Chuộc này.

97 Ông muốn thấy có người nào đó có thể đứng ra nói giùm cho ông không. Ông đã đứng ra giải hòa cho rất nhiều người, nhưng bây giờ có ai có thể nói giùm ông không? Có người nào đó có thể đặt tay trên Gióp, hay trên một người đầy tội lỗi và một Đức Chúa Trời Thánh, và làm cây cầu nối đó không? Ông có thể đi đến nhà Ngài và gõ cửa không? Ngài sẽ mở cửa ra và trò chuyện với ông một lát không?

98 Nhưng, rồi, khi sự hà hơi mặc khải rơi vào lòng ông, thì ông có thể thấy Đức Chúa Trời. Ánh sáng chớp lên, tiếng sấm gầm vang. Và khi nó xảy ra, ông đứng trên đôi chân của mình, và ông nói, “Tôi biết rằng Đấng Cứu Chuộc của tôi vẫn sống! Đấng Cứu Chuộc của tôi, và ở những ngày cuối cùng Ngài sẽ đứng trên đất.” Đây, ông đã bắt đầu thấy sự phản hồi của Đức Chúa Trời với đức tin của ông.

99 Bây giờ, chúng ta tự hỏi chúng ta có thể thấy Đức Chúa Trời không. Có một cách để chúng ta có thể thấy Ngài không? Vậy thì, đó là cách duy nhất Đức Chúa Trời đã, thử thách Gióp. Ông nói, “Trước lỗ tai tôi, có nghe đồn về Chúa, nhưng bây giờ tôi đã thấy Ngài. Nhưng bây giờ, mắt tôi đã thấy Ngài.” Khái tượng là điều không thể thấy được đã được làm cho thấy rõ ràng. Ông đã thấy

đám mây trôi chung quanh, ông đã nghe tiếng sấm chớp lòe, hay đã thấy nó. Và đã thấy tiếng sấm gầm vang, có lẽ vào một ngày trời trong sáng, và ông đã thấy Đức Chúa Trời ở trong đám mây đó và trong tia chớp đó. Ông có thể nhìn thấy Đức Chúa Trời bằng con mắt xác thịt của mình. Hãy xem, bởi vì điều không thể thấy được đã trở nên có thể thấy được. Khái tượng có thể nhìn thấy của những người khác lúc đó đã được chứng thực, rõ ràng, đối với mắt xác thịt.

¹⁰⁰ Giống như đức tin với việc làm, như tôi đã nói tối qua. Áp-ra-ham, không...cũng không không có Kinh Thánh để đọc, nhưng ông là một tiên tri, khái tượng của ông và đức tin của ông. Và dường như sai với những người khác rằng ông sẽ nghĩ cách đó, rằng ông nghĩ họ sắp có con. Nhưng họ đã có đứa con ấy, bởi vì khái tượng của ông về đứa con là điều ông đang nói về, “Tôi sẽ có nó! Tôi sẽ có nó!” Nhưng khi đứa con được sanh ra, thì những người khác có thể thấy bằng mắt điều ông đã thấy trong khái tượng. Và khi anh chị em đi tới hành động như mình tin trong lòng, thì người ta biết Đức Chúa Trời, và biết điều gì đang xảy ra với anh chị em, qua cách anh chị em hành động. Đó là cách anh chị em thấy Đức Chúa Trời bằng mắt. Nhưng đối với ông, tất cả điều ông đã làm đều tốt đẹp, tất cả điều ông đã làm cho những người khác, ông cần người nào đó làm người giải hòa cho ông. Khi đứa bé được sanh ra, Y-sác, sự—sự hà hơi mà đã dẫn ông đến với điều này đã chứng thực khái tượng của ông tới chỗ mà mọi người có thể thấy rằng những gì ông đã thấy trong khái tượng hoàn toàn là Sự thật.

¹⁰¹ Vậy thì, đôi khi những sự rung động vĩ đại của đức tin này đến ngay trong lúc khủng hoảng. Thường thường sự khủng hoảng lôi kéo chúng ta vào trong điều này. Gióp đã bị kéo vào cơn khủng hoảng đó. Tại sao, ông đã cùng đường rồi. Con cái ông đã chết; lạc đà của ông. Và tất cả tài sản của ông đã bị mất và bị thiêu hủy hết. Và sự sống của chính ông, ông bỗng nhiên bị ung nhọt từ đầu đến lòng bàn chân. Đó là sự khủng hoảng, mà chính ông phải tự dè nén, có một sự hà hơi đập vào ông.

¹⁰² Ô hỡi quý ông bà, tối nay ước gì quý vị nhìn lại và thấy chúng ta thật gần với sự Đến của Chúa là dường nào. Quý vị bỏ ra ngoài

phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh. Quý vị có thể chối bỏ dựa trên cảm giác nào đó, hay điều gì đó quý vị đã làm mà Sa-tan có thể giả mạo, và không thể có Thánh Linh thật trong quý vị để sống mọi cách theo những lời hứa của Đức Chúa Trời. Làm sao một người tự xưng có Đức Thánh Linh lại có thể phủ nhận một Lời trong Kinh Thánh này, là, “không đúng”? Quý vị không thể làm điều đó!

¹⁰³ Cho dù quý vị ngoan đạo thế nào đi nữa, quý vị thuộc về bao nhiêu giáo hội đi nữa, tên quý vị được ghi vào bao nhiêu quyển sách đi nữa, nếu Đức Thánh Linh chân thật đó ở trong quý vị (là Lời này được bày tỏ), quý vị sẽ hiểu rõ Sự điệp và thời đại, bởi vì chính Đức Thánh Linh làm điều đó. Nhưng phải có điều gì đó thấp sáng lên, sự soi dẫn đập vào anh em. Và nếu có...nếu anh em đổ nước ra trên mặt đất, trên mặt đất, trên mặt đất, mà không có hạt giống nào ở dưới đó để thấm nước vào, làm sao nó có thể sanh ra điều gì? Không có gì để sanh sản. Vấn đề là, chỉ có người được Chọn của Đức Chúa Trời mới hiểu rõ Điều đó.

¹⁰⁴ Người được Chọn của Đức Chúa Trời đã thấy Điều đó trong thời Nô-ê, thời của Môi-se, thời của Chúa Jêsus, thời của các sứ đồ, thời của Luther, thời của Wesley, thời của Ngũ tuần, bởi vì đó là Hạt Giống ở trên đất khi sự hà hơi này được tuôn đổ ra. Vậy thì trong lúc sự hà hơi được tuôn đổ, để tập hợp Cô Dâu lại với nhau, chỉ có những ai là người được Chọn sẽ thấy được Điều đó. Chúa Jêsus phán, “Tôi cảm ơn Cha, vì Cha đã giấu những điều này khỏi đôi mắt của kẻ khôn ngoan và người sáng dạ, mà tỏ Nó ra cho những con trẻ muốn học biết như vậy.” Vậy thì, sự hà hơi phải dò đúng mạch đó.

¹⁰⁵ Bây giờ, khi sự hà hơi linh cảm đã đập vào ông, chính là thế. Lúc ấy ông đã hiểu rõ Nó! Vậy thì, chúng ta thấy rằng, đến một thời điểm trong những sự khủng hoảng này khi áp lực gia tăng. Và các bạn nhìn quanh ngày nay, nhìn vào tình trạng mình đang sống. Chẳng phải chúng ta đang sống trong một Sô-đôm và Gô-mô-rơ hiện đại sao? Thế giới đã lùi lại ư? Đó là một thế giới dân Ngoại đã bị hủy diệt, bằng lửa. Chúa Jêsus há chẳng phán, trong Thánh Lu-ca, chương thứ 17, câu 28, 29, và 30, rằng, “Như việc đã xảy đến trong thời Sô-đôm thế nào, khi Con Người đến cũng

thể ấy, khi Con Người được bày tỏ”? “Được bày tỏ” là gì? Là một bí mật được tỏ ra, một sự khải thị; là để bày tỏ hay tỏ cho biết một sự bí mật.

¹⁰⁶ Bây giờ, những điều này mà đã được giấu kín qua tất cả các thời đại hội thánh bây giờ đang được bày tỏ, được cho biết. Bây giờ, chúng ta có thể nói điều đó, và nếu Đức Chúa Trời không ủng hộ điều đó, thì nó sai trật. Hãy xem, Đức Chúa Trời không cần bất kỳ ai giải thích Lời của Ngài, Ngài là Đấng Thông Giải của Chính Ngài. Ngài phán, “Một trinh nữ sẽ chịu thai,” và nàng đã có thai. Ngài phán, “Phải có sự sáng,” thì có sự sáng. Và chúng ta không đang sống trong thời đại Luther, thời đại Wesley, hay thời đại Ngũ Tuần. Thời đại Ngũ tuần chỉ là sự phục hồi các ân tứ trở lại với hội thánh, nhưng chúng ta đang sống trong thời kỳ chiều tối, chúng ta đang sống trong thời đại kêu gọi Cô Dâu ra.

¹⁰⁷ Và cũng như là thật khó cho những người Công giáo để hiểu rõ Luther, và những người Luther hiểu rõ Wesley, và Ngũ Tuần...và những người theo Wesley hiểu rõ thời đại Ngũ Tuần, cũng khó cho những tín đồ Ngũ Tuần thấy được thời đại này. Nó đã luôn luôn xảy ra cách đó, bởi vì Điều đó được tuôn đổ ra trên Hạt giống được Chọn, và chỉ hạt giống đó. Đó là những gì mà Kinh Thánh dạy dỗ. Họ không thể thấy Điều đó, Chúa Jêsus thậm chí đã cầu nguyện cho họ, phán, “Họ bị mù, họ không biết điều đó.” Khải huyền cho chúng ta biết, trong thời đại hội thánh Lao-đi-xê này, khi Ngài bị đuổi ra khỏi hội thánh, rằng họ “lòa lờ! nghèo ngặt! khốn khó! đui mù! mà không biết điều đó.” Lại lần nữa, họ không thể thấy Nó, không thể hiểu Nó. Họ đã bò quá sâu vào trong những truyền thống!

¹⁰⁸ Nhưng hãy nhớ Lời đã hứa của Đức Chúa Trời bởi miệng của Chúa Jêsus Christ, chính Đức Chúa Trời đã phán sự sáng tạo hình thành, Ngài là Đấng đã có trước khi sáng thế mà đã phán ra những Lời, “Và hãy có ở đó,” và đã có. Vì Ngài đã phán, “Ngài đã ở trong thế gian, và thế gian đã làm nên bởi Ngài, và thế gian chẳng nhìn biết Ngài. Nhưng hễ ai đã thật sự biết Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái của Đức Chúa Trời.” Chính Đấng Tạo Hóa, và chính Đấng Tạo Hóa ấy, khi Ngài khiến La-xa-rơ sống lại từ kẻ chết, Ngài phán, “Hãy suy nghĩ đây không phải

là điều lạ, vì giờ đến là khi hết thấy những kẻ ở trong mồ mà sẽ nghe Tiếng của Con Người, và sẽ bước ra.” Chính Đức Chúa Trời đó đã phán “Hãy có Sự Sáng,” phán “Tiếng của Con Người sẽ đánh thức những kẻ ở trong mồ dậy.” Nó phải xảy ra đúng mùa của nó. Ngài phán, “Hãy có người đàn ông và đàn bà,” và vân vân, và tất cả điều này, nhiều năm và hàng trăm năm trước khi nó xảy ra.

¹⁰⁹ Sự hà hơi đập vào tiên tri Ê-sai, ông nói, “Vì có một con trẻ được sanh ra cho chúng ta, tức là một con trai được ban cho. Danh Ngài sẽ được xưng là Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời Quyền Năng, Cha đời đời.” Năm tháng trôi qua, những tháng, những năm, những ngày, những tuần, những năm trôi qua, hàng trăm năm trôi qua. Tám trăm năm sau, Em-ma-nu-ên được sanh ra bởi một nữ đồng trinh! Tại sao? Là bởi vì đã được phán bởi môi miệng của đấng tiên tri được xúc dầu của Đức Chúa Trời, hạt giống đã sanh ra. Hiểu không? “Và giờ lớn đó,” phán, “các ngươi sẽ tìm kiếm...cầu xin Ta một khả tượng hay một dấu hiệu.”

¹¹⁰ Người nói, “Ta sẽ ban cho chúng một dấu hiệu, một dấu hiệu đời đời, ‘Một nữ đồng trinh sẽ chịu thai,’ là một dấu hiệu đời đời.”

¹¹¹ Vậy thì, chúng ta thấy rằng trong những giờ căng thẳng thật sự đó, điều đó thường thường xảy ra khi Thánh Linh của Đức Chúa Trời vận hành. Ngài để cho các chàng trai người Hê-bơ-rơ bước đi vào ngay trong lò lửa hực, trước khi Ngài đưa tay ra. Nhưng khi Ngài đã di chuyển, Ngài hành động.

¹¹² Bây giờ, chúng ta nhận thấy ở đây rằng trong Lu-ca, chương—chương 17, và câu 30 mà Ngài đã phán, “Trong những ngày sau rốt, Con Người sẽ bày tỏ chính Ngài như Ngài đã làm ngay trước khi thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ, và những tình trạng giống như vậy sẽ tồn tại.” Ngài đã phán bảo cùng Môi-se, về...và tôi xin lỗi, không phải về Môi-se, nhưng về Nô-ê. Cách mà người ta đã “ăn, uống, và vân vân, cưới và gả trong hôn nhân.” Rồi Ngài nói nhanh, Ngài phán, “Vậy thì, như việc đã xảy đến trong đời Lót thể nào, khi Con Người được tỏ ra cũng sẽ thế ấy.” Nào, hãy xem, Con Người đã được bày tỏ ra cho nhóm của Áp-ra-ham, như một Người, một tiên tri trong hình thể xác thịt con người, một Người

binh thường với cát bụi bám vào y phục của Ngài, và Áp-ra-ham đã gọi Ngài là “Elohim.”

¹¹³ Bây giờ, Chúa Jêsus hứa ở đây rằng trong những ngày sau rốt Con Người sẽ được bày tỏ lần nữa với cùng loại nhóm người như vậy, Dòng dõi thánh của Áp-ra-ham, ngay trước khi lửa giáng xuống. Nên nhớ, hội thánh không hề nhận lãnh lời chứng nào nữa, Áp-ra-ham và những người của ông đã không, con trai lời hứa mà họ đang trông đợi đã được sanh ra ngay sau đó. Và hội thánh đang trông đợi Con Lời Hứa ấy, Ngài sẽ đến ngay sau khi những ngày của chức vụ này, Ngài sẽ được tỏ ra từ trời. Bây giờ, chúng ta thấy điều đó quá rõ ràng, nó phải xảy ra. Vậy thì, điều duy nhất phải xảy ra là điều gì đó rung động, xâm nhập vào một người, Đức Chúa Trời chứng thực và bảo cho người đó thấy rằng đó là điều xảy ra; và để anh em sẽ...

¹¹⁴ Giống như Môi-se, ông không muốn giải cứu dân đó, nhưng Đức Chúa Trời đã phán với ông trong một bụi cây đang cháy. Ông không muốn đi, nhưng ông phải đi. Môi-se đã nghe nói về Ngài là Đức Giê-hô-va vĩ đại. Nhưng lúc đó ông có thể nhìn thấy Ngài, Ngài ở trong hình dạng của một Trụ Lửa. “Tôi đã nghe về Ngài, nhưng bây giờ tôi thấy Ngài.” Ngài đã được thấy trong hình thể gì? Lời Ngài được chứng thực.

¹¹⁵ Đức Chúa Trời đã phán với Áp-ra-ham rằng “dòng dõi người sẽ cư ngụ nơi xứ lạ trong bốn trăm năm, nhưng Ngài sẽ mang họ ra khỏi bằng cánh tay quyền năng.”

¹¹⁶ Và, để ý, bụi gai cháy này đã đưa ra chứng cứ với những gì nhà tiên tri Áp-ra-ham nói sẽ xảy ra. Môi-se nói, “Tôi đã nghe về điều đó, nhưng bây giờ tôi thấy nó!”

¹¹⁷ Bây giờ, *chúng ta* đã nghe rằng trong những ngày sau rốt Con Người sẽ đến giữa dân Ngài và bày tỏ chính Ngài cho dân sự cùng thể ấy như Ngài đã làm ở...ngay trước khi thiêu hủy thành Sô-đôm. Con Người, Ngài đã làm gì? Ngài biết những bí mật ở trong lòng của Sa-ra. Cũng ban cho Áp-ra-ham lời hứa. Áp-ra-ham đã nghe Tiếng của Đức Chúa Trời, ông có thể thấy Ngài trong nhiều cách khác nhau (Tôi không biết Ngài trò chuyện với ông thế nào, qua những giấc mơ hay qua những lời tiên tri), nhưng lần này ông đã thấy Ngài. “Tôi đã nghe về Ngài, bây giờ tôi thấy Ngài.”

118 Và hội thánh đã nghe về Đức Chúa Trời, họ đã đọc về Ngài, và những gì Ngài đã làm, và những lời Ngài đã hứa, nhưng bây giờ chúng ta thấy Ngài bằng đôi mắt của chúng ta (giống y như Gióp), “Tôi đã nghe về Ngài, nhưng bây giờ tôi thấy Ngài.” Chao ôi! Thật khác biệt.

119 Môi-se, trong cơn khủng hoảng đó, đã kêu lên. Và chúng ta thấy, trong Xuất Ê-díp-tô ký, chương thứ 14, câu 13 đến 16, Môi-se ở trong sự căng thẳng lớn ở đó với dân Y-sơ-ra-ên, sự hà hơi đánh vào ông, và ông đã nói điều ông được cho nói, mà không biết mình nói điều đó. Thấy đó, “Hãy đứng vững và thấy sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời.” Đức Chúa Trời không hề phán với ông cho đến lúc ấy. Thấy đó, sự hà hơi đã ập đến với ông.

120 Họ nói, “Tại sao ông mang chúng tôi ra đây? Chúng tôi nên chết trong xứ Ê-díp-tô. Có phải không có nơi nào chôn chúng tôi ở dưới đó chăng? Mang chúng tôi ra đây, và để chúng tôi chết; chúng tôi có thể sống bình an kiếp đời nô lệ cho đến khi chết, nhưng ông đã mang chúng tôi ra đây.”

121 Môi-se, một nhà tiên tri, biết ông đã đến gần Đức Chúa Trời, được hà hơi, và ông nói, “Hãy đứng yên rồi các người sẽ xem thấy sự giải cứu của Đức Chúa Trời; vì người Ê-díp-tô mà các người ngó thấy ngày nay, thì chẳng bao giờ ngó thấy họ nữa.” Làm sao ông biết điều đó sẽ xảy ra? Làm sao ông biết? Ông không biết mình đã nói điều gì.

122 Nhưng lập tức sau khi ông nói điều đó, Đức Chúa Trời đã phán bảo ông cách làm điều đó. Phán, “Hỡi Môi-se, đừng kêu khóc với Ta, hãy giơ gậy trong tay ngươi lên và đưa nó ra trên mặt biển, và bảo dân Y-sơ-ra-ên ‘Bước đi!’” A-men!

123 Sự hà hơi! Đó là cách nó ập đến với anh em khi anh em đau yếu. Đó là cách nó đập vào anh em nếu anh em bị bệnh tật. Điều gì đó được bày tỏ cho anh em và anh em thấy nó được bày tỏ, anh em nói lên, “Tôi được chữa lành!”

124 Rồi Đức Chúa Trời phán bảo anh em phải làm gì, “Hãy đứng dậy và bắt đầu bước đi.” A-men! Rồi tất cả kết thúc, khi anh em có thể làm theo cách đó. Đó là cách Đức Chúa Trời làm, rồi anh em thấy Đức Chúa Trời thể hiện qua chính mình.

¹²⁵ Chính Đức Chúa Trời đã phán bảo ông làm điều đó. Bây giờ, thế thì, tất cả những người hiện diện, hết thấy dân Y-sơ-ra-ên có mặt đã thấy sự hà hơi ấy tác động Môi-se. Họ đã tận mắt nhìn thấy Đức Chúa Trời, thổi ngược dòng nước đó từ bên này sang bên kia. Và Trụ Lửa đó đã dẫn đường cho họ băng qua—qua biển. Ông đã nghe Đức Chúa Trời, rồi họ đã thấy Đức Chúa Trời.

¹²⁶ Giô-suê đã ở trong một giờ khủng hoảng, khi quân đội đang đánh, và mặt trời sắp lặn. Giô-suê là một nhà tiên tri, và ông biết nếu quân thù có cơ hội liên kết lại lần nữa và đến chống trả ông, ông sẽ mất nhiều người hơn, vì thế trong lúc khủng hoảng đó khi điều gì đó phải được thực hiện...Chỉ có một điều, nếu ông có thể giữ họ tiếp tục hoạt động, ông sẽ giữ được chúng, mỗi người, bị đánh gục. Nhưng không có đủ ánh sáng để làm điều đó, vì thế Giô-suê đã đứng, giơ hai tay lên, ông nói, “Hỡi mặt trời, hãy đứng yên! Và hỡi mặt trăng, hãy ngừng lại trên trũng A-gia-lôn cho đến chừng ta thắng được trận chiến này.” Và mặt trời đã đứng yên. Họ đã nghe Giô-suê nói, và rồi họ đã thấy Đức Chúa Trời, với đôi mắt của chính họ, đang hành động. Đúng!

¹²⁷ Thấy đó, dĩ nhiên, thật là sự nghịch lý khi thấy điều gì đó dường như không thể xảy ra được, tuy nhiên nó có thực. Nhưng, “Mặt trời đã đứng yên,” Kinh Thánh nói. Tôi không biết anh em mọi người nghĩ gì, nghĩ thế giới được vận hành, bây giờ; nhưng, dù thế nào đi nữa, “mặt trời đã đứng yên.” Có lẽ Giô-suê không bao giờ cố gắng hình dung ra ông sẽ làm—làm điều đó thế nào, Đức Chúa Trời sẽ thực hiện điều đó như thế nào, điều duy nhất mà ông đã nói là, “Hỡi mặt trời hãy đứng yên!” Ông đã nói điều đó, có lẽ không biết mình đang nói gì, bởi vì đó là Đức Chúa Trời ban nó cho ông, và Ngài đã làm việc.

¹²⁸ Cũng giống như vậy trong Mác 11:23, “Nếu người nói cùng hòn núi này ‘hãy dời đi,’ và người chẳng nghi ngờ trong lòng, nhưng tin rằng điều các người nói sẽ ứng nghiệm, các người có thể có những gì các người đã nói.” Nhưng anh em không thể đứng đó loay hoay trong tâm trí và nói điều đó, anh em phải được hà hơi để nói điều đó. A-men!

¹²⁹ Xin lỗi vì cách diễn đạt; nhưng ngày nọ đang ngồi trong rừng đó (và Đức Chúa Trời là Quan Án của tôi, và tôi có thể ngã xuống

chết ngay tại bụi giăng này), khi lời Kinh Thánh đó đã thách đố suốt đời sống tôi...đang ngồi ở đó buổi sáng ấy trong rừng, và tôi đang suy nghĩ về điều đó, và Tiếng đó đã nói với tôi, Ngài phán, “Lời Kinh Thánh đó thì giống như mọi lời Kinh Thánh, Nó là thật.”

130 Và tôi nghĩ, “Chà, làm thế nào nó có thể được?”

131 Và Ngài phán, “Người...” Tôi nói...Ngài phán, “Hãy nói, và nó sẽ xảy ra cách ấy. Đừng nghĩ ngờ Nó.”

132 Và tôi đang nói chuyện với Ai đó, đang ngồi ở trong rừng. Không có sóc, ở đó ba ngày, không có những con sóc ở đó. Và tôi đang ở trong một bụi cây ngô đồng. Sóc thậm chí không đến... bất kỳ ai đi săn sóc, đều biết chúng không ở trong bụi cây ngô đồng. Và tôi đang ngồi đó; và gió thổi thật mạnh, khoảng mười giờ sáng, và tôi đang suy nghĩ lần nữa.

133 Và Tiếng đó nói, “Người đang đi săn, và người cần những con sóc giống như Áp-ra-ham cần một con chiên đực.”

134 Tôi đã nghĩ, “Điều đó luôn nói với tôi Sự thật, nhưng điều này nghe có vẻ buồn cười.” Và tôi đứng dậy từ nơi tôi đang ngồi, nhìn xung quanh, “Người đó mà đang nói chuyện với tôi ở đâu?” Không có gì cả; gió thổi thật mạnh. Và tôi nghĩ, “Có thể mình đã ngủ gục và mơ thấy điều đó chăng? Không, mình không ngủ gục. Tôi đang ngồi dựa vào cây ở đó, chăm chú nhìn, phải đón Anh Wood và Anh Sothmann trở lại đó, chỉ một chút nữa thôi, khoảng mười giờ sáng. Tất cả những người nông dân ra đó làm việc, thu hoạch ngô của họ.”

135 Và tôi đã nghe thấy Nó một lần nữa, nói, “Người đang đi săn, và người cần thú săn. Người cần bao nhiêu?”

136 Và tôi nghĩ, “Bây giờ, tôi không muốn làm quá điều này, tôi chỉ sẽ cầu xin ba, ba con sóc. Tôi muốn có chúng, ba con sóc con màu đỏ. Tôi muốn có chúng.”

137 Ngài phán, “Thế thì nói điều đó đi.”

138 Và tôi đã nói, “Tôi sẽ kiếm được ba con sóc con màu đỏ.”

139 Ngài phán, “Chúng sẽ đến cách nào?”

140 “Chà,” tôi nghĩ, “tôi đã đi xa đến mức này, có Điều gì đó đang trò chuyện với tôi ở đây.” Thật giống như anh em nghe tôi đang nói chuyện. Và Đức Chúa Trời trên Trời, với Kinh Thánh này trên lòng tôi, biết rằng đó là thật. Và Ngài...Và tôi đã nói, “Tốt,...” Tôi đã chọn ra một chỗ nực cười, một cành cây to khô chết đang treo lơ lửng ngoài đó (khoảng hai mươi lăm thước, khoảng cách mà tôi đã điều chỉnh khẩu súng trường của mình).

141 Tôi nói, “Con đầu tiên sẽ ở ngay tại đó,” và nó đã ở đó.

142 Tôi dụi mắt và nhìn lại (tôi quay đầu lại), và tôi nghĩ, “Mình không muốn bắn một sự hiện thấy.” Vì vậy, tôi nhìn xung quanh lần nữa, và con sóc ngồi ở đó. Tôi bỏ một viên đạn vào súng thật nhanh, đưa súng lên nhắm, và tôi có thể thấy đôi mắt đen của con thỏ con, màu đỏ. Tôi nghĩ, “Mình—mình...có lẽ mình đang ngủ, mình—mình sẽ thức dậy trong vài phút. Thấy đó, mình đang mơ về điều này.” Ồ, tôi hạ độ cao xuống, bắn vào con sóc và nó rơi khỏi cành cây ấy. Tôi nghĩ, “Ồ, mình không biết.” Tôi nghĩ, “Ồ, mình có nên đi qua và tìm nó không?” Và—và tôi bước tới đó, và nó nằm ở đó. Tôi nhặt nó lên và máu chảy ra từ nó. Một sự hiện thấy không chảy máu, anh em biết đấy. Vì thế tôi nhặt nó lên, và đó là một con sóc. Tôi chết lặng, cả người.

143 Và tôi nhìn chung quanh, tôi nói, “Lạy Chúa, chính là Ngài!” Tôi nói, “Cảm ơn Ngài, về điều này. Bây giờ con sẽ đi ra và...”

144 Ngài phán, “Nhưng người đã nói! Người có nghi ngờ điều người đã nói không? Ngài đã nói người muốn kiếm được ‘ba.’ Bây giờ con kế tiếp đến từ đâu?”

145 Tôi nghĩ, “Ồ, nếu mình đang mơ, mình sẽ tiếp tục mơ.”

146 Vì vậy tôi—tôi đã nói...Tôi chọn ra một khúc cây cổ thụ ở đằng kia, của một cái cây bị quấn bởi cây thường xuân độc này ở đây. Anh em không bao giờ kiếm được con sóc ở đó. Vì thế tôi nói, “Con kế tiếp sẽ đến ngay từ cây thường xuân độc đó,” và ở đó một chú sóc con màu đỏ đang ngồi nhìn thẳng vào tôi. Tôi đặt súng xuống, và dụi mắt. Quay lại lần nữa, tôi nghĩ...Nó ngồi ở đó, quay đầu sang một bên. Tôi bắn con sóc, và rồi tôi bắt đầu đi về nhà.

147 Nhưng đã nói, “Người đã nói ‘ba’ mà! Người nghi ngờ điều mình nói chẳng?”

148 Tôi nói, “Không, thưa Chúa, con không nghi ngờ những gì con nói, vì Ngài đang xác nhận.”

Đây là một lời Kinh Thánh thách thức tôi: “Không phải *Ta* nói, nhưng nếu *người* nói.” Không phải *Chúa Jêsus* đã nói điều đó, nhưng chính *anh em* nói điều đó.

149 Và tôi nghĩ, “Bằng cách nào đó mình đã xông vào kênh đó, và mình biết Ngài ở đây bởi vì mình hầu như không kiểm chế được.” Tôi nghĩ, “Mình sẽ làm điều này thành lỗ bịch mất, không nghi ngờ gì nữa.”

Tôi nói, “Chúng sẽ là một con sóc đỏ từ trên đồi *đó* xuống, đến ngay dưới lối *này*, và ngay bên cạnh con, và đi ra, ngồi trên khúc cây *đó*, và nhìn xuống người nông dân *kia*.” Ở đây nó đi xuống từ ngọn đồi ấy, đi thẳng ra, và ngồi, nhìn người nông dân. Và tôi đã bắn nó.

150 Sa-tan nói với tôi, “Người biết gì không? Bây giờ, rừng đầy sóc.” Và tôi ngồi ở đó cho đến mười hai giờ, và không có điều gì khác xảy ra. Điều đó chỉ cho thấy rằng khi Đức Chúa Trời...Ngài chính là Đấng Tạo Hóa của Trời và đất!

151 Hãy lắng nghe, ở Jeffersonville bây giờ, có một gia đình tên Wright. Anh Wood và tôi đi xuống để thăm họ. Họ làm rượu tiệc thánh cho nhà thờ. Bé Edith đang ngồi trong phòng; một cô bé bị tàn tật, cô đã bị đau suốt đời, và vì thế chúng tôi luôn trông đợi Đức Chúa Trời chữa lành cho cô ấy. Chị cô, một góa phụ, chồng chị đã bị giết chết; tên chị là Hattie, một phụ nữ nhỏ bé rất khiêm nhường. Và trong khi Anh Banks và tôi ra ngoài kiếm cho cô ấy một con thỏ, họ đã nấu một cốc anh đào lớn; và bắt tôi ngồi xuống và ăn.

152 Tất cả chúng tôi đang quây quần bên bàn ăn, chúng tôi đang nói về điều này, nó vừa xảy ra vài ngày trước. Và trong khi đang ngồi quanh bàn, nói về điều này, đột nhiên tôi nói, “Điều gì có thể đã xảy ra?” Tôi nói, “Anh Wright à, anh là người lớn tuổi, đi săn sóc nâu suốt cả đời. Anh Shelby, anh là một thợ săn sóc lão luyện. Anh Wood, anh cũng vậy. Tôi đã săn chúng từ khi còn bé.

Các anh có bao giờ thấy một con sóc trong một bụi cây ngô đồng và cây keo gai không?”

153 “Không, thưa anh.”

154 Tôi nói, “Chúng thật sự không ở đó.” Tôi nói, “Điều duy nhất tôi biết, Đó thật sự là cùng một Đức Chúa Trời. Khi Áp-ra-ham cần một con chiên đực, Ngài là *Giê-hô-va Di-rê*, Ngài có thể ‘sắm sắn cho chính Ngài.’” Tôi nói, “Tôi tin điều đó cũng giống như vậy.”

155 Và cô bé Hattie đang ngồi ở đó, nói, “Anh Branham, đó không là gì ngoài Lễ thật!”

156 Cô ấy đã nói rất đúng! Khi cô ấy nói điều đó, Đức Thánh Linh lại hiện xuống trong kênh đó lần nữa, mỗi người trong số họ đều cảm nhận được Điều đó. Tôi đứng dậy, tôi nói, “Chị Hattie, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, chị đã nói lời giống như người đàn bà Sy-rô-phê-ni-xi đã nói. Đức Thánh Linh đang nói với tôi bây giờ, và đã nói để tôi cho chị điều lòng chị ao ước.” Tôi đã nói, “Bây giờ, nếu tôi là tôi tớ của Đức Chúa Trời, nếu là vậy, điều đó sẽ xảy ra. Nếu tôi không phải là tôi tớ của Đức Chúa Trời, thì tôi là kẻ nói dối, và điều đó sẽ không xảy ra, tôi là kẻ lừa dối.” Tôi nói, “Bây giờ hãy thử xem, đó có phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời hay không.”

157 Chị ấy nói, “Thưa Anh Branham,” (mọi người đang kêu khóc), nói, “tôi sẽ xin điều gì?”

158 Tôi đã nói, “Chị có một người em gái bị tàn tật đang ngồi ở đó.”

159 Tôi có hai mươi đô-la trong túi, để tặng chị ấy, mà chị đã bỏ vào hộp tiền dâng. Người phụ nữ ấy không kiếm được số vốn khoảng hai trăm đô la một năm, trong trang trại nhỏ, cũ kỹ, nghèo nàn đó, chị ấy và hai cậu con trai. Những cậu con trai của chị đã trở thành giống như ‘những Ricky,’ trong trường học, anh em biết đấy, và chỉ hỗn xược với mẹ của chúng; và đã mười lăm, mười sáu tuổi. Và, ồ, chúng đang đứng đằng kia cười nhạo điều tôi đang nói.

160 Và tôi nói, “Chị có người cha và người mẹ đang ngồi tại đây đã già. Chị không có tiền. Hãy cầu xin có tiền, và xem thử nó đến trong vạt áo chị không. Hãy cầu xin cho người em gái của chị, và

xem thử cô ấy đứng dậy và đi được không.” Tôi biết lúc đó, giống như Gióp, thật sự có điều gì đó anh em biết khi anh em đập vào nó. Nói, “Tôi biết! Tôi đứng đây trước khoảng mười người,” tôi nói, “nếu điều này không xảy ra, thì tôi là một tiên tri giả.”

161 Chị ấy nói, “Tôi sẽ cầu xin điều gì?”

162 Tôi đáp, “Tùy chị quyết định. Tôi không thể quyết định cho chị.”

163 Chị nhìn quanh, người phụ nữ nhỏ bé đó. Và đột nhiên, chị nói, “Anh Branham, ước ao lớn nhất trong lòng tôi là hai con trai của tôi được cứu.”

164 Tôi nói, “Tôi ban cho chị các con trai của chị, nhân Danh Chúa Jêsus Christ.” Và chúng đang cười khúc khích, các cậu con trai đang cười nhạo, làm trò cười bồng ngã xuống vào vạt áo người mẹ, và đầu phục đời sống họ với Đức Chúa Trời, và đầy dẫy Đức Thánh Linh ngay lúc đó.

165 Tại sao? Đó là Sự thật! Đức Chúa Trời có thẩm quyền giết chết tôi, trước những người này khắp đất nước. Nhiều anh chị em ở đây và ở Jeffersonville, tôi có thể nghe nhóm người ở đền tạm vang lên lúc này, “A-men!” bởi vì họ đang ngồi ngay ở đó lắng nghe điều đó. Hãy xem, vì đó là Sự thật! Nó là gì? Đó là khi Đức Chúa Trời, bởi ân điển tế trị của Ngài; nó xảy ra! Bên ngoài đó, điều đó sẽ không xảy ra.

166 Trong thời điểm quan trọng đó...Suy nghĩ về những người đàn ông và những người mà tôi quen biết. Đức Chúa Trời bỏ qua tất cả những người nổi tiếng, và mọi thứ, để ban cho một người phụ nữ nghèo, nhỏ bé, khiêm nhường, hầu như không thể ký tên của chính mình; và Ngài biết rằng chị sẽ cầu xin điều gì. Và đó là điều lớn nhất; vì em gái chị bây giờ đã chết, và cha mẹ chị phải chết, tiền bạc sẽ hư mất, nhưng linh hồn của con trai chị là Đời đời! Và đó là thì giờ dành cho họ nắm bắt được Nó. Và ngay khi tôi nói, “Tôi cho chị các con trai của chị, nhân Danh Chúa Jêsus Christ,” ở đó họ ngã vào vạt áo của mẹ. Bao nhiêu người ở đây biết điều đó là Sự thật, anh chị em biết điều đó chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hiểu không? Đúng thế. Vâng. Tại sao? Sự thần cảm!

¹⁶⁷ Vậy thì: “Tôi đã nghe nói về Ngài, rằng Ngài có thể tạo nên những con sóc; tôi đã nghe về Ngài, rằng Ngài có thể tạo nên một con chiên đực; nhưng bây giờ chính mắt tôi, đã thấy Ngài!” Sự biểu lộ, khái tượng làm cho có thể thấy được. Khi Đức Chúa Trời hứa điều gì, thì đó là điều Ngài sẽ làm.

¹⁶⁸ Để ý, khi anh em có nhu cầu, có lẽ giống như Giô-suê. Ông đã có nhu cầu; ông không hề nghĩ về hoàn cảnh, ông đã nói điều đó, và đó là Đức Chúa Trời! Anh em có tin mặt trời đứng yên không? Tôi cũng vậy. Nó đã dừng như thế nào? Dừng cố hình dung ra điều đó, nhưng nó đã xảy ra. Giô-suê đã làm thế, và đưa bàn tay lên; đó là khoảnh khắc quyết định ông đã tiếp cận với Đức Chúa Trời, và đó là những gì đã xảy ra. Nó xảy ra đúng lúc. Thánh Linh của Đức Chúa Trời Hằng sống đã thấy nhu cầu của ông, và thúc đẩy Giô-suê nói điều đó. Cũng chính Đức Chúa Trời đó đã thấy sự cần thiết của Áp-ra-ham. Cũng chính Đức Chúa Trời đã thấy sự cần thiết của sự xác nhận lời Kinh Thánh này với tôi, rằng lời Kinh Thánh đó cũng đúng! Cũng chính Đức Chúa Trời đã nhìn thấy nhu cầu của hai cậu bé được định trước đó, và chính khoảnh khắc đó Ngài đã chứng minh điều đó và xác nhận Lời Ngài.

¹⁶⁹ Thánh Mác 14, chúng ta thấy một người đàn bà tin nơi Ngài, bà đã có nhu cầu và đã thấy Ngài có nhu cầu cần được rửa chơn của Ngài, bà chỉ được hà hơi để hành động. Bây giờ hãy lắng nghe kỹ khi...trước khi chúng ta kết thúc. Bà chỉ được hà hơi để hành động, bởi vì bà đã nghe về Ngài rồi. Bà đã nghe nói rằng “Ngài tha thứ tội lỗi cho một người đàn bà, một gái điếm. Và phán, ‘Kẻ nào trong các người là không có tội? Hãy ném đá người trước tiên.’” Bà đã nghe về Ngài, nhưng bây giờ bà đã thấy Ngài. Bà được hà hơi để hầu việc Ngài. Đó là điều duy nhất anh em phải có.

¹⁷⁰ Hãy để Đức Thánh Linh nói cho anh chị em biết rằng “Người là tội nhân!” Hãy để Đức Thánh Linh nói cho anh chị em biết “Người sai trật!” Hãy để cho Đức Thánh Linh chứng minh với anh chị em bằng lời Kinh Thánh rằng “Người dựa vào Kinh Thánh một cách sai trật!” Và điều gì...bởi vì Nó sẽ chỉ khuấy động qua một ống dẫn trung thực về mọi lời Kinh Thánh của Đức Chúa Trời, Nó sẽ không bỏ qua điều gì. Nếu làm thế, Nó sẽ không bao

giờ khiến anh chị em tốt đẹp chút nào. Bởi vì Đức Thánh Linh có thể hà hơi Điều đó cho anh chị em, nhưng nếu linh hồn không thích hợp với Đức Chúa Trời, như chúng ta đã thông suốt tuần này, thì nó chẳng tốt dù sao đi nữa. Nên nhớ, những kẻ được xức dầu giả sẽ dấy lên trong những ngày sau rốt; không phải những Jêsus giả: những christ giả (những người được xức dầu giả), và sẽ lừa dối chính người được Chọn nếu có thể được.

¹⁷¹ Để ý, bà đã có sự hầu việc để làm cho Ngài. Bà đã nghe nói về Ngài, bây giờ mắt bà đã thấy Ngài. Bà đã có một nhiệm vụ để làm, và bà chẳng có gì để làm điều đó. Vì vậy bà vội chạy đến, để hầu việc dù thế nào đi nữa, Đức Chúa Trời đã trang bị nước và khăn để rửa chơn cho Ngài. Bà đã nghe nói về một Đức Chúa Trời Hằng sống, suốt cả đời bà, nhưng bây giờ mắt bà đã thấy Ngài. Bà biết đó chính là Ngài, và sự soi dẫn đập vào bà, và nói, “Đây là Sứ Giả!” Ngài cần có một sự hầu việc (bà không có gì để hầu việc Ngài), chân Ngài đầy bụi. Nhưng bà vội chạy đến, để hầu việc Ngài dù sao đi nữa, bởi vì bà được soi dẫn để làm điều đó.

¹⁷² Ôi hỡi những thành viên giáo hội sa ngã, quý ông bà thuộc về giáo phái, quý vị không thể thấy nhu cầu của Chúa Jêsus tối nay sao? Nếu sự hà hơi có thể đựng vào quý vị, đây là thì giờ để làm điều đó. Nhưng mắt bà đã thấy Ngài. Những người khác đang cười nhạo Ngài. Họ không tin Sứ điệp của Ngài. Thành thật mà nói, mục sư chủ nhà, lão Si-môn, đã muốn Ngài đến đó để lấy Ngài ra làm trò cười. Họ không tin Ngài là đấng tiên tri.

¹⁷³ Vì thế khi dường như ma quỷ đã làm việc ngay trong ông để nói điều này, ông tự nhủ, “Nếu người này là một đấng tiên tri, người ắt biết loại đàn bà nào ở chơn người. Nếu người này là một đấng tiên tri!” Thấy đó, thậm chí điều đó không được bày tỏ cho ông biết Ngài là Ai. Không thể có bất cứ sự hà hơi nào đập vào ông, bởi vì không có gì ở đó để đựng vào. Nhưng nó đã đập vào bà ấy!

¹⁷⁴ Mắt bà đã thấy vượt ra ngoài sự chỉ trích của ông ta. Bà đã tin Ngài là, đây, Lời của các đấng tiên tri. Bà biết rằng Đó là mọi Lời của các đấng tiên tri, đã được chứng thực ở trong Ngài. Bà đã nghe nói Ngài ở trên đất, nhưng bây giờ bà nhìn thấy Ngài. Hãy

xem điều bà đã làm. Bà thấy Lời đã trở nên xác thịt, Đấng Mê-si, Đấng Em-ma-nu-ên. Khi bà bộc lộ sự thôi thúc đức tin của mình (về sự khải thị Ngài là Ai, trong lúc bà đang sống, rằng Ngài là Chiên Con của Đức Chúa Trời đối với những người tội lỗi như bà), bà đã đi ra phục vụ nhu cầu của Ngài mà không biết mình sẽ làm như thế nào.

¹⁷⁵ Đó là cách mà một sự chữa lành đích thực đến, khi nó được bày tỏ cho anh em rằng “Ngài đã vì sự vi phạm của chúng ta mà bị thương, vì tội ác chúng ta mà bị đánh đập, và bởi lần roi Ngài *anh chị em* đã được chữa lành.” Khi anh em được soi dẫn để thấy Sự Hiện Diện của Ngài ở đây, theo Thánh Mác 11, hay, Thánh Luca 17:30, rằng Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài trong những ngày sau rốt (giữa dân sự Ngài, trong xác thịt con người) giống như Ngài đã làm trước đây ở Sô-dôm. Khi anh em thấy điều đó, và điều gì đó đập vào anh em!

¹⁷⁶ Bác sĩ có thể nói, “Bệnh ung thư vẫn còn ở đó.”

¹⁷⁷ Bệnh nhân có thể nói, “Tôi—tôi—tôi—tôi—tôi—tôi không biết mình sẽ bước đi như thế nào, nhưng dù sao thì tôi cũng sẽ đi.” Chúng ta không biết nó sẽ như thế nào.

¹⁷⁸ Bà đã đi tới để hầu việc Ngài, bởi vì sự soi dẫn đánh động vào Ngài...đánh động bà, rằng đó là lúc, đó là Sứ Giả, đó là Đấng Mê-si Mà đã chữa lành, và bà tin Điều đó. Và Ngài cần một sự hầu việc cho Ngài, và bà đi đến không có điều gì tỏ cho thấy rằng bà có thể làm điều đó. Bà chỉ đi lên theo sự soi dẫn của mình. Hãy xem! Đức Chúa Trời đã phá vỡ những tuyến lệ trong mắt bà. Cũng chính đôi mắt mà đã nghe...đôi tai mà đã nghe Ngài; đôi mắt đã nhìn thấy Nó, vỡ òa vì vui sướng. Rồi điều khác, mái tóc dài được Đức Chúa Trời ban cho, với những giọt nước mắt chảy xuống theo mái tóc. Đức Chúa Trời đã trang bị khăn của bà (bằng tóc bà), và bằng nước mắt của bà. Bà đã phục vụ nhu cầu của Ngài, nhu cầu của Đức Chúa Trời Hằng Sống. Bà đã nghe nói về Nó, nhưng bây giờ bà đã thấy Ngài, bà có thể hầu việc Ngài.

¹⁷⁹ Ô hỡi tội nhân! Tại sao bạn không làm như thế khi bạn thấy những nhu cầu đó lúc này? Rằng Ngài cần bạn, sự hầu việc của bạn! Bây giờ bạn thấy Đấng, Mà bạn đã từng nghe nói về trong Kinh Thánh. Chúng ta đã thấy Ngài tối qua đi vào nơi đây, và

những gì Ngài đã làm. Chúng ta thấy Ngài, buổi nhóm này đến buổi nhóm khác, và đôi khi chúng ta chỉ ngồi thật lạnh lùng và thờ ơ, nói, “Vâng, tôi biết Kinh Thánh nói thế. Ồ, tôi—tôi đã thấy điều đó được thực hiện, đấy.” Chúng ta không có lòng nhiệt thành, nó dường như không động đến với chúng ta ngay. Ở đó dường như không có điều gì đó, giống như nếu bạn đang đổ...

¹⁸⁰ Lấy một que diêm và quẹt nó, nếu que diêm không có chất lưu huỳnh ngay trên đầu que, nó không thể cháy lên. Và bạn có thể quẹt và quẹt và quẹt, nhưng nếu hóa chất nào đó đã giết chết chất lưu huỳnh ở trên đó, nó sẽ không bật cháy, và không có ánh sáng. Nhưng nếu hóa chất đó, có chất lưu huỳnh va chạm vào kim loại sẽ...nó vẫn ở trên đó khi nó đánh vào, nó sẽ bén lửa.

¹⁸¹ Và khi một sự chứng thực, chân thật về những lời Kinh Thánh của Sứ điệp dành cho ngày sau rốt này, và anh em thấy Sự Hiện Diện của Chúa Jêsus Christ, mà anh em đã nghe những gì Ngài đã làm trong đời sống của Ngài, và nghe nói về lời Kinh Thánh nói “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi”; và ngay trước khi tình trạng Sô-đôm bị thiêu hủy bởi cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời, thấy Chúa Jêsus trở lại giữa dân sự Ngài, trong hình thể xác thịt con người, và làm điều giống như Ngài đã làm. Chao ôi! Nó sẽ phóng linh hồn của chúng ta đến sự Vinh hiển! Nó phải làm điều gì đó với chúng ta. Tại sao? Nó đang rơi xuống trên điều đó.

¹⁸² Anh em đã nghe trong Kinh Thánh những gì Ngài đã làm, người đàn bà đã chạm vạt áo Ngài như thế nào. Ngài đã quay lại và bảo cho bà biết bệnh của bà, và đức tin của bà đã làm cho bà được khỏe mạnh. Vậy thì, Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ làm điều giống như vậy lần nữa, ngay trước khi thế gian bị thiêu hủy, và thế gian sẽ ở trong tình trạng Sô-đôm. Tân Ước, đấng Tiên Tri, Tiên Tri-Đức Chúa Trời, Tiên Tri của các Tiên tri, Đức Chúa Trời của các đấng tiên tri, Sự đầy đủ của bản thể Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời của...biểu lộ trong xác thịt, Đấng Tạo Hóa, của Sáng thế ký. Ha-lê-lu-gia! Đó là Lời Ngài! Ngài đã phán nó sẽ xảy ra! Và chúng ta thấy tình trạng Sô-đôm, chúng ta thấy thế gian ở trong tình trạng đó, vậy thì chúng ta thấy Ngài đến và làm chính xác những gì Ngài hứa sẽ làm. Bây giờ, chúng ta đã nghe về Ngài,

bây giờ chúng ta thấy Ngài! “Trước lỗ tai tôi đã nghe về Ngài, bây giờ mắt tôi thấy Ngài.” A-men! “Tôi tận mắt thấy Ngài.” Thật sẽ là một thì giờ tuyệt vời biết bao! Thật sẽ là một thì giờ tuyệt vời biết bao! Sự xác nhận về Lời Ngài! Luôn luôn khi Lời được xác nhận, đó là Đức Chúa Trời đang phán bằng Lời Ngài, đang làm cho chính Ngài có thể thấy được bằng mắt để anh chị em có thể thấy.

¹⁸³ Bây giờ, ở đây là một gái điếm hèn hạ trên đường phố, bà sắp mình xuống tại bàn thờ, trước Chúa Jê-sus, và bà đã rửa chơn cho Ngài bằng—bằng những giọt nước mắt, và—và lau chúng bằng mái tóc bà. Đức Chúa Trời khen thưởng, Ngài phán, “Hể nơi nào Tin Lành này được giảng ra, thì cũng thuật lại việc này để nhớ đến người.” Tại sao? Hãy nhìn bà ô uế thế nào, nhưng điều gì đó đã đập vào. Bà đã thấy Lời của lời hứa, từ vườn Ê-đen, điều này, “Dòng dõi của người nữ sẽ giày đạp đầu con rắn.” Bà đã thấy Đấng Mê-si đã được sanh ra từ một trinh nữ.

¹⁸⁴ Bà đã nghe nói Ngài được sanh ra bởi một nữ đồng trinh, nhưng họ đã nghe Người đó ở trên đất. Bà nghe nói có một Ra-bi trẻ, Tiên tri, Người đã chữa lành người đau. Bà đã tin điều đó! Và ở đây bà đi xuống phố, bước đi loanh quanh, tìm kiếm. Và bà nhìn qua nơi đó và thấy bữa tiệc lớn đó đang diễn ra. Bà lên đến hàng rào, và nhìn qua, và Ngài ở đó. Ngài kia kia! Điều gì đó nói, “Đó là Ngài!” Đấy, đó là tất cả điều bà cần được mặc khải. Điều gì đã xảy ra với bà? Bà đã thấy Lời của Đức Chúa Trời trở nên xác thật. Bà đã nghe bằng tai, bây giờ bà thấy bằng mắt.

¹⁸⁵ Vậy thì, mọi người đều biết chúng ta có một lời hứa về tình trạng hội thánh, trong ngày sau rốt. Hội thánh, trong tình trạng hiện tại của nó, có thể không bao giờ làm ứng nghiệm những mạng lệnh của Đức Chúa Trời, sứ mệnh lớn lao, không bao giờ có thể gọi Cô Dâu ra. Người nào sẽ làm điều đó? Những người Ngũ Tuần chăng? Tôi sẽ nói không. Không ai trong số họ. Đó là vỏ trấu trên hạt lúa mì. Điều đó trông hoàn toàn giống như lúa mì, nhưng không có lúa mì trong đó. Nó mở ra, nhưng hạt ra khỏi đó. Họ tổ chức, họ tự giết mình. Đó là nơi họ chết. Họ là những cuống hoa. Nhưng lúa mì lớn lên qua đó, và bây giờ nó bắt đầu

hình thành trong hình thức Cô Dâu. Hạt lúa mì đã rơi xuống đất qua các thời kỳ tăm tối, nó phải chết.

¹⁸⁶ Nhà phê bình nói rằng, “Tại sao một Đức Chúa Trời nhân từ, có thể mở ra Biển Đỏ, đứng và để những Cơ-đốc nhân tội nghiệp bị sư tử ăn thịt, và bị thiêu cháy, cùng mọi việc khác? Ngồi trên đây, giống như Ngài cười về việc đó!” Thật ngu dốt đáng thương! Có phải ông ta không biết, “Nếu hạt lúa mì không rơi xuống đất”? Nó đã phải chết trong những thời kỳ đen tối đó, giống như bất kỳ hạt lúa mì nào khác phải chui xuống đất và bị chôn vùi, để sanh ra trong sự cải chánh đầu tiên thành hai phiến lá của Luther, thân lúa. Nó phải sanh ra những tín đồ Wesley, sanh ra những phần hoa, các tua, thời đại truyền giáo vĩ đại. Phải sanh ra trong Ngũ Tuần, cho sự khôi phục các ân tứ, hầu như lừa dối chính kẻ được Chọn. Trông giống như hạt lúa mì; mở nó ra, không có chút lúa mì nào ở trong đó, nó chỉ là vỏ trấu. Nhưng trở lại trong đó thì nó bắt đầu hình thành tổ chức một ngôi, tổ chức ba ngôi, tổ chức hai ngôi, và tổ chức hội thánh của Đức Chúa Trời, và hết thấy đều tổ chức, và thật là sự chết hoàn toàn! Và bây giờ điều gì xảy ra? Nhưng đó là một cái vỏ của lúa mì, nó đang lớn lên qua mọi lúc.

¹⁸⁷ Bây giờ nó bắt đầu lộ ra, lúa mì bắt đầu được thấy. Đây không phải là một thời đại Ngũ Tuần. Đây là thời đại ngày sau. Đây là thời đại Cô Dâu. Đây là Ánh Sáng chiều tối. Đây là lúc Ma-la-chi 4 phải được ứng nghiệm, theo khuôn mẫu của Đức Chúa Trời. Đây là Lu-ca 17:30, được ứng nghiệm. Đây là thứ hai... Và Giê-rê-mi, và tất cả những người còn lại, mà Giô-ên đã nói đến những ngày này, đây là ngày đó. “Tôi đã nghe, lạy Chúa, và Nó đang đến, nhưng bây giờ tôi nhìn thấy Nó bằng mắt tôi.”

¹⁸⁸ Dù nhiều...bao nhiêu kẻ giả mạo dấy lên, Gian-nét và Giã-m-be với tất cả trò lừa đảo của họ làm mọi thứ mà Môi-se đã làm, không hề lay chuyển ông hay A-rôn chút nào. Họ đã biết chỗ... giống như Gióp, họ biết sự hà hơi của họ đến từ Đấng nào. Họ biết Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY! Và cùng một Kinh Thánh như vậy đã nói về họ, nói, “Họ, những kẻ giả mạo, sẽ đến trong những ngày sau rốt.” Những giáo phái sùng đạo kia, khi điều gì đó bắt

đầu...Ai bắt đầu trước tiên? Môi-se hay họ? Nếu họ bắt đầu trước tiên, Môi-se sẽ là người—người bắt chước.

¹⁸⁹ Bây giờ chúng ta có tất cả các loại người phân biệt và mọi thứ khác đang cố gắng đánh lừa tâm trí của anh em từ điều chân thật của Đức Chúa Trời, mà Đức Chúa Trời đã chứng minh là Lẽ thật bằng Kinh Thánh của Ngài. “Lỗi tai chúng ta nghe nói về Điều đó, bây giờ mắt chúng ta thấy Nó.” A-men! Anh em tin Điều đó không? Hết lòng chúng ta! Sự hà hơi! Và trong ngày đó khi Con Người được bày tỏ, một Con Người, Chúa Jêsus Christ đã hiện hiện giữa dân sự Ngài.

¹⁹⁰ Một Người bước xuống đó trước Áp-ra-ham và nhóm của ông, chỉ là một Người có vẻ ngoài bình thường, bụi trên áo của Người. Ngài đứng quay lưng lại trại, Ngài nói, “Sa-ra vợ người ở đâu?” (không phải S-a-r-a-i, mà S-a-r-a; Á-p-r-a-ha-m, không phải Á-p-ra-m). Đã gọi tên ông, nói, “Nàng ở đâu?”

¹⁹¹ Thưa rằng, “Nàng đang ở trong trại, đằng sau Ngài.”

¹⁹² Phán, “Ta sẽ thăm viếng người theo kỳ đã định” (và nàng đã cười thầm). Phán, “Tại sao người cười?” (Ừ-m). Bây giờ, Ngài đã hứa. Họ là người đang trông đợi đứa con lời hứa.

¹⁹³ Bây giờ, tôi không quan tâm người ta hành động như thế nào trong những giáo phái này, rằng họ “đang trông đợi Đấng Christ,” hành động của họ chứng minh rằng họ không. Đúng thế. Hành động của anh em nói lớn hơn lời nói của anh em. Mọi điều họ nghĩ về là làm những thành viên giáo phái, nhưng có một số người, người ở đây và ở đó, mà đang trông đợi sự Đến của Chúa. Họ đang trông đợi...mặc dầu. Chỉ những người đó Ngài mới bày tỏ chính Ngài cho, chỉ những người đó mới hiểu được.

¹⁹⁴ Chỉ những người được Chọn mới hiểu Ngài là Ai. Cứ suy nghĩ đi, có khoảng ba triệu người, Do-thái, trên thế giới, không có một phần ba trong số họ từng biết Ngài đã ở đó cho đến khi Ngài xong việc đến và đi. Hiểu không? Nhưng Ngài đã bày tỏ chính Ngài cho những người đang chờ đợi: Giăng Báp-tít, và—và những sứ đồ đã được kêu gọi bởi Giăng, và vân vân, và bà An-ne bị mù trong đền thờ, thầy tế lễ Si-mê-ôn mà “điều đó đã được bày tỏ cho ông bởi Đức Thánh Linh rằng ông sẽ thấy Đấng Christ.” Tất cả những nhà

lãnh đạo tôn giáo vĩ đại kia, những nhà thần học và các thứ, họ bị mù hết sức!

195 Chỉ mưa mới có thể làm cho hạt giống lớn lên, nếu hạt giống đã có ở đó rồi. Và khi bạn là mầm sự sống trước tiên trong cha của bạn, và ông đã không biết bạn, tuy nhiên bạn đã có ở trong cha của bạn rồi. Nhưng qua luống đất của người mẹ, bạn được làm cho biểu lộ ra bên ngoài trong sự giống như cha mình, và rồi ông có thể nói chuyện với bạn. Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời Vĩ đại; nếu bạn có Sự Sống Đời đời, thế thì mầm của Sự Sống Đời đời đã ở trong Đức Chúa Trời lúc ban đầu. Và bạn đã ở đó, bạn đã có ở trong ý tưởng của Ngài, tên bạn cùng hết thảy. Và Ngài, bởi sự biết trước, đã định sẵn cho bạn thấy Điều này. Và bạn không được định sẵn, thì bạn sẽ không thấy Nó. Nhưng, nên nhớ, nhưn Danh Đức Chúa Jêsus, “Giờ là đây!” Bạn sẽ tin Ngài chứ? Hãy dâng đời sống mình cho Ngài. Tôi phải dừng lại, đã quá chín giờ rồi.

Xin chúng ta hãy cúi đầu.

196 “Trước tôi có nghe, về Chúa, lạy Chúa, nhưng bây giờ tôi thấy Ngài!” Kính lạy Đức Chúa Jêsus, xin ban phước cho những người này vì họ chờ đợi.

197 Bây giờ tôi sẽ hỏi quý vị một câu hỏi. Tôi sẽ để Đức Thánh Linh (Tôi tin Ngài sẽ) tra xét tâm trí của quý vị, thử quý vị, thử linh hồn của quý vị, và xem thử quý vị tin thật không. Và nếu quý vị thấy có một chút nghi ngờ ở đó, quý vị sẽ giơ tay lên chứ? Nói, “Lạy Chúa Jêsus, xin cho con thấy Ngài. Con đã nghe về Ngài, nhưng con chưa bao giờ thật sự thấy Ngài. Xin cho con thấy Ngài, con sẽ tin.” Được rồi. Tốt lắm.

198 Có người nào ở đây không biết Ngài là Đấng Cứu Rỗi của mình không? Hãy đưa tay lên, nói, “Nếu...con—con là tội nhân, nhưng nếu con...nếu Ngài—nếu Ngài chỉ cho con thấy Ngài, Chúa Jêsus ôi, biểu lộ Lời này mà họ đang nói về. Con biết rằng đó là cách Gióp đã thấy Ngài. Con biết rằng đó là cách Áp-ra-ham đã thấy Ngài. Con biết đó là cách hết thảy những người khác thấy Ngài, bởi vì đó là Lời đã hứa của Ngài được chứng thực. Con đã nghe tất cả các thứ, và những trò lừa đảo, và mọi thứ, nhưng con hiểu rằng đó là Sứ điệp của thời kỳ cuối cùng trên đất, mà

đã được nói bởi một Thiên sứ trên sông, vào năm 1933. Con đã nghe về những buổi nhóm chữa lành đang diễn ra, và con biết khi nào điều đó xảy đến, nó có thể không ở lại trong vết xe lún giáo phái cũ giống như vậy.” Nó không được ban đến vì điều đó, không bao giờ ở lại nơi đó. [Băng trống—Bt.]...?...

199 Điều gì sẽ xảy ra nếu Môi-se đến, nói, “Chúng ta hãy xây một chiếc tàu như Nô-ê đã làm, xuôi theo dòng sông ra khỏi xứ Ê-díp-tô”? Ồ, không. Hiểu không? Không! Ông đã có một Sứ điệp từ Đức Chúa Trời, ông là sự biểu lộ. Tiên tri đó dấy lên trước mắt, phải được chứng minh với dân Y-sơ-ra-ên ngay tại đó. Họ đã không có một nhà tiên tri nào trong bốn trăm năm, họ đã không có lấy một nhà tiên tri, và ở đây một tiên tri dấy lên. Họ phải biết rằng điều gì đó sẽ xảy ra.

200 Y-sơ-ra-ên một lần nữa đã không có một nhà tiên tri trong bốn trăm năm, và ở đây Chúa Jê-sus xuất hiện. Và người đàn bà bên giếng, nói, “Thưa Ngài, tôi nhận biết rằng Ngài là một đấng tiên tri. Bây giờ, chúng tôi đã không có một đấng tiên tri trong suốt bốn trăm năm.” Bởi vì, Ngài đã biết những gì trong tấm lòng bà. Hiểu không?

201 Vậy thì, chúng ta được hứa một thời đại hội thánh qua những nhà cải chánh, và chúng ta đã có họ. Nhưng Ngài đã hứa, trong Ma-la-chi 4, Ngài sẽ giữ khuôn mẫu của Ngài trong những ngày sau rốt, điều gì sẽ xảy ra, “Đem lòng của con cái trở lại cùng Đức tin của các cha sứ đồ.” Vì chính mục đích đó! Và hội thánh bị phá vỡ thành những giáo phái và những học thuyết, nó bị xé ra thành từng mảnh cho đến chết; nó đã là một vật chuyên chở. Và rồi Ngài hứa, trong giờ của Sứ điệp thiên sứ thứ bảy, Bảy Ấn sẽ được tỏ ra; và những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được tuyên bố (Khải huyền 10) khi thiên sứ thứ bảy bắt đầu cho nghe tiếng Sứ điệp của mình, không có buổi nhóm chữa lành, Sứ điệp mà đi cặp theo sự hầu việc chữa lành.

202 Chúa Jê-sus là một “chàng trai tuyệt vời” chừng nào Ngài có thể chữa lành người đau. Nhưng khi Ngài phán, “Ta với Cha là Một.”

203 “Hừ-m! Điều đó sai!”

204 Gióp là người “vĩ đại,” cho đến khi điều gì đó đã xảy ra với ông. Thấy không? Luôn luôn là thế.

205 Hãy tin! Mời bạn tin nhận Ngài giờ này? Hãy giơ tay lên, nói, “Con tin Ngài. Con muốn tin nhận Ngài.” Xin Chúa ban phước cho bạn. Xin Chúa ban phước cho bạn. Tốt lắm.

Bây giờ xin ngồi thật yên lặng và cầu nguyện giây lát.

206 Lạy Chúa kính yêu, trong giờ phút trang trọng này, sẽ là một thì giờ giống như thế này khi thực sự sẽ có tiếng sấm sét vào một ngày nào đó, và Con Đức Chúa Trời sẽ giáng xuống từ các tầng trời với một tiếng la lớn, với tiếng của Thiên sứ trưởng, và tiếng kèn của Đức Chúa Trời, những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại. Và mỗi một người trong chúng con biết và ý thức tối nay, Cha ơi, rằng chúng con sẽ phải trả lời cho mọi lời chúng con đưa ra, và mọi lời chúng con nói. Ngay cả những ý tưởng trong lòng con, chúng con sẽ phải trả lời cho nó. Con cầu xin Ngài, Chúa ôi, nhưn Danh Chúa Jêsus, xin Ngài lau sạch mọi lòng ở trong nơi này. Xin tẩy sạch lòng con, thanh tẩy tấm lòng của dân sự này. Và xin cho chúng con biết sửa soạn, Chúa ôi, và xin cho mắt thuộc linh của chúng con được mở ra tối nay để thấy Sự Vinh Hiển của Đức Chúa Trời Toàn Năng. Chúng con đã nghe về Ngài, Ôi Cha là Đức Chúa Trời, chúng con cầu xin Ngài sẽ cho chúng con thấy Ngài. Xin nhậm lời, Cha ôi. Xin ban những ơn phước này, con cầu xin, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

207 Hãy nhớ: Trong tấm lòng bạn, nơi bạn đang ngồi, hãy lập bàn thờ nhỏ của bạn. Nói, “Đức Chúa Jêsus ôi, xin đến trong lòng con giờ này. Ban cho con điều gì đó để...điều gì con có thể nắm giữ. Xin cho con cảm thấy sự hà hơi bảo cho con biết rằng Ngài đang ‘hiện diện.’”

208 Vậy thì, thật là một lời tuyên bố tuyệt vời với mọi người! Thật là một—một điều tốt để làm! Bây giờ tôi sẽ cầu xin Chúa là Đức Chúa Trời, xin...

209 Bao nhiêu người trong anh chị em có các băng ghi âm? Anh chị em đã nghe nói về: *Mấy Giờ Rồi, Thưa Quý Vị?* Chúng ta đã cho thấy các tạp chí và những sự việc đó, một năm trước khi điều đó xảy ra phải không? Khoa học bị thách thức vì điều đó. Đó là

Đức Chúa Jêsus đội mão triều thiên và có mái tóc giả màu trắng như anh chị em thấy trong Kinh Thánh, trong Khải huyền 1, và Đa-ni-ên, Quan Án Tối Cao của Trời và đất. Ngay tại đó, khi khoa học chính họ thậm chí không thể thấy Nó. Và trong đài quan sát, ở ngoài đó trong Đại học Arizona và dưới Mexico, họ đang nghiên cứu, trong suốt hai năm qua. Và ở đó người ta nói với anh chị em, nó “sẽ xảy ra,” trước đó.

²¹⁰ Còn về trận động đất ở Alaska thì thế nào? Hãy xem Hollywood chìm xuống biển cả! Xem và thấy nếu nó xảy ra không. Ngài chưa bao giờ nói với tôi điều gì sai, nó sẽ xảy ra đúng như vậy. Hiểu không? Cứ theo dõi xem thử có phải chúng ta đang sống trong thời kỳ kết thúc của lịch sử không. Không người nào biết được giờ Ngài sẽ đến. Nhưng tôi biết một điều: Tôi tin, trong điều kiện hiện tại của tôi, nếu trí óc tôi ở trong tình trạng tốt, và nếu tôi không phải là Cơ-đốc nhân, tôi có thể chắc chắn muốn là một Cơ-đốc nhân Kinh Thánh chân thật, phi giáo phái. Đừng dựa trên sự la lớn của mình. Chúng ta đã nghe điều đó sáng nay, đã chứng minh điều đó bằng Lời Đức Chúa Trời; nó đến hoàn toàn nằm ngoài ý muốn của Đức Chúa Trời, không làm một điều gì ngoài việc gây ra sự chết. Đừng ở trong thân cây, hãy ở trong Sự Sống. Hiểu không? Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời.

²¹¹ Anh chị em tin rằng Đức Chúa Trời đã hứa điều này, rằng chính Ngài đã xuất hiện, trong Sách Sáng thế ký, và hiện ra với Áp-ra-ham và thực hiện phép lạ đó...Cũng chính Đức Chúa Trời đó đã trở nên xác thịt, xác thịt con người, một nữ đồng trinh sanh ra. Đó là một thân thể thiêng liêng ở đó, dĩ nhiên, nhưng rồi khi Ngài đến trong xác thịt con người và cũng là Người ấy, và thi hành những điều giống như vậy,...Anh chị em tin rằng Đức Chúa Trời có thể kiếm một người, mà Ngài đã hứa thực hiện theo Ma-la-chi 4, một ống dẫn mà Ngài có thể phán qua đó, Ngài sẽ thực hiện những điều giống như Ngài đã phán Ngài sẽ làm ở đó không? Anh chị em tin điều đó không? Tôi cũng tin rằng Ngài sẽ làm.

²¹² Anh chị em tin rằng mình có thể có đức tin để chạm vạt áo Ngài, đức tin của Ngài để chạm vạt áo Ngài không? Anh chị em tin hiện giờ điều gì đó đang nói với lòng anh chị em mà sẽ nói với

anh chị em rằng anh chị em có đức tin để chạm vạt áo của Ngài không? Anh chị em tin mình có thể làm điều đó chứ? Thế thì hãy tiến tới và chạm bằng đức tin của mình, không phải bằng cảm xúc, chỉ với đức tin thuần khiết, tinh bạch hoàn toàn. Chỉ cần nói, “Chúa ôi, con tin. Con tin bằng cả tấm lòng. Con muốn Ngài chạm vào con bởi vì con—con đã nghe Ngài đã làm điều đó, giờ đây con muốn thấy nó bằng chính mắt mình.”

213 Và tôi không thể chạm anh chị em. Chính Đức Chúa Trời làm việc đụng chạm đó. Anh chị em tin Ngài sẽ làm điều đó không?

214 Tôi đang nhìn lại ngay bên trái của mình ở đây. Dường như có một ống dẫn, hầu như, như tôi đã nói, đang kéo ra cách ấy. Tôi đã hướng nó đi cách đó, bây giờ nó đến thật tuyệt vời. Đó là một bà đang ngồi ở đây với chồng bà. Bà không phải người ở đây. Bà đến từ Texas, Dallas. Bà đang đau khổ, chồng bà cũng đang đau khổ. Bà đang chịu khổ vì một biến chứng, bà đã qua một ca mổ. Đúng thế. Chồng bà đang đau gì đó ở lưng, bệnh đau lưng. Ông và Bà Corbet, đến từ Texas; Dallas, Texas. Nếu đúng như vậy, hãy giơ tay lên. Tôi là một người lạ đối với ông bà. Có đúng không? Không có cách nào trên đời cho tôi biết điều đó. Đó là gì? “Trước lỗ tai tôi có nghe đồn về Chúa, bây giờ tôi thấy Ngài.” Hiểu tôi muốn nói gì không? Bây giờ xin hỏi cặp đó. Tôi chưa bao giờ thấy họ trong đời. “Trước lỗ tai tôi có nghe đồn về Chúa, bây giờ mắt tôi thấy Ngài.”

215 Nếu ông bà tin, Đức Chúa Trời có thể trang bị những gì ông bà cần.

216 Người đàn ông đó đang ngồi ở đây với bàn tay để trên cằm, bị chứng huyết áp cao đó. Ông tin Đức Chúa Trời sẽ làm cho ông khỏe chứ, thưa ông? Ông tin chứ? Ngồi với bàn tay như thế này, ông tin Đức Chúa Trời sẽ chữa lành ông về bệnh huyết áp cao đó chứ? Hãy đưa tay lên, nếu ông tin Điều đó. Được rồi, Ngài làm điều đó. Tôi chưa bao giờ thấy người đàn ông đó trong đời, tôi không biết gì về ông ấy. Nhưng ông đã nghe Chúa Jêsus phán, trong Kinh Thánh ở đây, rằng Ngài sẽ làm những điều này, bây giờ ông thấy nó! Anh chị em hiểu tôi muốn nói gì chứ? “Nếu các người có thể tin, mọi sự đều có thể được.” Chỉ với những ai mà

tin! Nó cần có đức tin chân thật, đích thực để thực hiện điều đó. Nhưng nếu anh chị em có thể tin Điều đó, Chúa sẽ nhậm lời.

217 Có một người phụ nữ đang ngồi ngay đằng sau đó, nhìn tôi, bị bấu ở cổ họng.

218 Quý bà đang ngồi kế bên, ngồi kế bên bà ấy, bà ấy sẽ hiểu, bà ngồi ở đó cũng bị huyết áp cao. Đúng thế.

219 Bà đang ngồi kế bên bà ấy, bà cũng bị—bị bệnh. Bà ấy không phải người ở đây, bà ấy đến từ Arkansas. Họ đang bỏ lỡ điều đó. Cô Phillips, hãy tin nơi Đức Chúa Jêsus Christ và được chữa lành! Cô tin Ngài không? Bằng cả tấm lòng chứ? Cô tin nhận Điều đó không? Đúng. Thế thì cô có thể có điều đó.

Bây giờ anh chị em nói, “Điều đó thật bí ẩn.” Không! Không!

220 Chúa Jêsus đã phán, “Tên người là Si-môn, người là con của Giô-na.” Đúng thế không?

221 “Trước lỗ tai tôi có nghe đồn về Chúa, nhưng bây giờ mắt tôi đã thấy Ngài.” Bây giờ anh chị em thấy điều gì đã xảy ra không? Người nào đó đang ngồi đấy, đang nhìn xem, tin, tin cậy, và đột nhiên ở đó điều ấy xảy ra. Thấy không?

222 Cảm thấy tốt hơn, tối hôm qua không, con trai? Đang ngồi ở dưới? Bây giờ ổn rồi, anh sẽ khỏe thôi (ừ-m). Đã ngồi ở đây tối qua, húc đầu vào và mọi thứ khác; bây giờ, tối nay, anh ấy trông như một người quý tộc. Thấy không? Anh ấy hơi lộn xộn một chút về các thứ, nhưng bây giờ hết thảy được giải quyết. Hiểu không? Nó sẽ ổn thôi. Hiểu không? “Và trong ngày đó, Con Người được tỏ ra, đấy, ngay trước khi Sô-đôm bị thiêu hủy.”

223 “Trước lỗ tai tôi có nghe đồn về Chúa, nhưng bây giờ mắt tôi thấy Ngài. Tôi đã nghe Chúa Jêsus Christ nói Ngài đã hứa điều đó, tôi thấy lời hứa ấy đang sống động ngay bây giờ.” Hiểu không? “Trước lỗ tai tôi có nghe đồn về Chúa, nhưng bây giờ mắt tôi đã thấy Ngài.” Bao nhiêu người tin Đó là Ngài? (Ôi Chúa!)

224 Bây giờ, trong khi chúng ta ở đây...đã trễ rồi. Tối mai chúng ta sẽ có một buổi nhóm chữa lành lớn. Chúng ta đang mong rằng Anh Moore và tôi đứng đây và cầu nguyện cho mỗi người mà muốn đến qua hàng cầu nguyện. Nhưng tôi nghĩ trong việc giảng tối nay, tôi vừa định làm sự kêu gọi tin nhận. Nhưng rồi tôi nghĩ,

“không,” Điều đó đã nói ở đó, “Trước lỗ tai tôi có nghe đồn về Chúa, nhưng bây giờ mắt tôi muốn thấy Ngài.” Bây giờ Ngài ở đây. Anh chị em tin điều đó không?

²²⁵ Bây giờ chúng ta hãy giơ tay lên với nhau. Bây giờ, hãy nhớ, chính Đấng đã hứa Ngài sẽ làm *điều này*, đã nói, “Những dấu hiệu này sẽ theo những người mà tin.” Ngài đã nói điều đó? Bạn có phải là một người tin không? Hãy nói, “A-men.” Ồ, thế thì, cũng chính Đức Chúa Trời mà đã đưa ra lời hứa này mà anh chị em thấy Ngài thi hành ngay bây giờ,...Hỏi bất cứ ai trong số những người đó, tôi chưa bao giờ nhìn thấy họ, không biết gì về họ. Tôi không biết họ ngay bây giờ, thấy đó, đối với tôi là không thể. Nhưng lời Kinh Thánh đó phải được ứng nghiệm! Ồ, nếu điều đó được ứng nghiệm, nó tỏ cho thấy chúng ta ở trong thời giờ sau cùng, chúng ta sẽ biết Con Người sửa soạn để...đến, bởi vì Ngài đang bày tỏ chính Ngài trong xác thịt con người. Đúng thế không?

²²⁶ Thế thì chúng ta biết điều đó đúng, và anh chị em nói mình là người tin nơi Ngài, hãy đặt tay lên nhau. Và nếu bàn tay anh chị em đặt lên nhau, thì chính Con của Đức Chúa Trời đó ở đây để làm cho *điều này* trở thành có thật trước mắt anh chị em, cũng Con đó cũng ở đây để nói, “Họ sẽ bình phục!” Con Đức Chúa Trời không hề thay đổi! “Tôi đã nghe Ngài phán rằng, ‘Nếu những kẻ tin đặt tay lên, họ sẽ bình phục.’ Lỗ tai tôi có nghe điều ấy, bây giờ xin cho mắt tôi được thấy. Ngài đã hứa làm điều đó.”

Bây giờ trong khi tôi cầu nguyện, anh chị em hãy cầu nguyện.

²²⁷ Lạy Chúa Jêsus, nhơn Danh Chúa là Đức Chúa Trời của Thiên đàng, xin cho Thánh Linh Ngài giáng vào lòng những người này; mà đức tin chân thật của Đức Chúa Trời, điều đó sẽ làm cho vững chắc lời hứa này với họ. Và cầu xin Đức Chúa Trời của Thiên đàng chữa lành cho mỗi người trong số họ, khi họ tuân theo các mạng lệnh của Ngài bằng cách đặt tay lên nhau. Xin được như vậy, Chúa ôi. Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ, xin ban cho điều đó sẽ được như vậy, vì sự vinh hiển Ngài.

²²⁸ Anh chị em có tin rằng mình đã có được điều mình cầu xin không? Điều gì đó trong lòng nói cho anh chị em biết không?

Anh chị em có cảm thấy một chút sợ hãi không, nói, “Ồ, nó đã hết rồi! Điều đó đã xong!”?

²²⁹ Điều răn của Đức Chúa Trời đã nói rằng chúng ta có thể nghe nó bằng tai, bây giờ chúng ta có thể nhìn thấy nó bằng mắt của mình. Gióp đã nói, “Trước lỗ tai tôi có nghe đồn về Chúa, nhưng bây giờ mắt tôi đã thấy Ngài.”

²³⁰ Vậy thì, anh chị em đã nghe điều đó bằng Lời, bởi việc nghe về Lời, “Đức tin đến là bởi sự nghe, nghe Lời.” Bây giờ anh chị em nhìn thấy Nó hành động, với đôi mắt của mình! Bây giờ, cũng chính Đức Chúa Trời đó mà đã nói rằng, khi những điều này đang xảy ra, rằng “những người tin vào Điều này sẽ đặt tay họ trên người đau và người đau sẽ bình phục.” Vậy thì nó đã giáng vào lòng anh chị em chưa rằng anh chị em được “chữa lành”? Hãy giơ tay lên nếu là thế. A-men! Đó là sự chữa lành sứ đồ. Anh chị em muốn nói điều đó không? Anh chị em tin điều đó hết lòng không? Ha-lê-lu-gia! Chúng ta chỉ cần thế thôi.

Thế thì, chúng ta hãy đứng trên đôi chân của mình và ngợi khen Ngài.

²³¹ Cảm ơn Ngài, lạy Đức Chúa Jêsus. Đáng chúc tụng Danh Chúa.

Tôn vinh Chúa tôi, tôn vinh Chúa tôi,
Bởi tội nhân chính Chiên Con chịu hình;
Muôn dân khá dâng Ngài sự vinh hiển,
Vì Huyết Ngài đã gội trắng trong tội tình.

²³² Bây giờ, anh chị em yêu Ngài không? Bây giờ chúng ta hãy cùng nhau, dâng cho Ngài sự vinh hiển, hết thảy dân sự. Bây giờ, hãy nhìn xem, nếu điều đó đã được Đức Chúa Trời bày tỏ cho anh chị em, trong ống dẫn đó mà anh chị em đã được cứu, cũng ống dẫn đó nói với anh chị em rằng “người đã được cứu,” cùng một kênh mà Đức Chúa Trời đã di chuyển qua, giống như Ngài đã làm qua Gióp và các nhà tiên tri, thì Ngài cũng vận hành qua anh chị em qua ống dẫn đó như một Cơ-đốc nhân, bởi sự mặc khải Thiêng liêng của Ngài rằng “người được chữa lành,” thế thì không có gì sẽ ngăn điều đó xảy ra.

Vậy muôn dân chúng ta khá dâng Ngài sự vinh
hiển,

Vì Huyết Ngài đã rửa sạch từng...(Mọi nghi
ngờ; rửa sạch mọi nghi ngờ.)

Tôn vinh Chúa tôi, tôn vinh Chúa tôi,
Bởi tội nhân chính Chiên Con chịu hình;
Muôn dân khá dâng Ngài sự vinh hiển,
Vì Huyết Ngài đã gội trắng trong tội tình.

233 Ô, anh chị em có yêu Ngài không? Ô, tuyệt vời biết bao.
“Trước lỗ tai tôi, có nghe đồn về Chúa, Chúa ôi, và đức tin đến
bởi việc nghe; nhưng bây giờ mắt tôi đã thấy Ngài, Đức Chúa
Trời đang bày tỏ chính Ngài giữa dân sự Ngài như Ngài đã làm
với Áp-ra-ham bởi lời hứa của Ngài ở đây rằng Con Người sẽ bày
tỏ chính Ngài trong những ngày mà thế giới trở nên trong tình
trạng Sô-đôm.”

234 Và có ba sứ giả đi ra, từ trên Trời xuống.

235 Và có một nhóm giáo phái xuống ở Sô-đôm, và một Billy
Graham và một Oral Roberts đi xuống đó. Và hãy nhớ như tôi
đã nói với anh em, không nơi nào trong lịch sử của hội thánh đã
từng có một sứ giả được sai đi phổ quát với hội thánh, cho đến
bây giờ, với cái tên của người ấy tận cùng như là Áp-ra-ham, h-a-
m. G-r-a-h-a-m, sáu chữ cái, đến thế gian, số của con người.

236 Nhưng Áp-ra-ham có bảy chữ cái trong tên, con số đầy đủ và
hoàn hảo của Đức Chúa Trời. Hiểu không?

237 Và hãy để ý xem những sứ giả đó đã làm gì khi đi ra trong đó:
đã rao giảng Lời, gọi họ ra, bảo họ hãy ăn năn.

238 Nhưng Một Đấng đã ở lại với Áp-ra-ham, hãy xem, đã thi
hành một phép lạ bằng cách cho Áp-ra-ham biết Sa-ra đang làm
gì và nghĩ gì trong trại phía sau Ngài. Và Chúa Jêsus, Ngài là Đấng
đã ở trong Người này, đã phán, “Khi thế gian ở trong tình trạng
Sô-đôm, như đã xảy ra lúc ấy, Con Người sẽ được bày tỏ lần nữa.”
Và hết thấy các lời Kinh Thánh khác làm cho vững chắc điều đó
xảy ra vậy. Ban... “Ban đầu đã có” [Hội chúng nói, “Lời,”—Bt.] “và
Lời đã ở cùng” [“Đức Chúa Trời,”] “và Lời là” [“Đức Chúa Trời.”]
“Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Đúng thế không?

Bây giờ chúng ta thấy cùng Lời được hứa đó, trong Lu-ca, trong Ma-la-chi, hết thấy những lời hứa khác này cho đến ngày nay, đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, mà lỗi tai chúng ta đã nghe; bây giờ chúng ta thấy Ngài (bằng mắt mình) thông giải Chính Lời Ngài, chúng ta không cần bất cứ sự thông giải nào của con người. Hội Hội Thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, ở đây và trên điện thoại, hãy tỉnh thức nhanh lên, trước khi quá trễ! Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

²³⁹ Thưa hội thánh, anh chị em có thể suy nghĩ, rằng anh chị em đang nhìn bằng mắt của chính mình...Lời hằng sống của Đức Chúa Trời đã biểu lộ, lời hứa của thời đại, trong những ngày sau rốt, nhìn bằng mắt của chính mình vào Lời hằng sống đang được thông giải trong hình thể xác thịt, Đức Chúa Trời ở giữa chúng ta! “Chính mắt tôi đã thấy Ngài, Đấng...Tôi đã nghe nói rằng Ngài sẽ làm điều đó.” Hết thấy các bậc hiền triết xưa đã trông đợi ngày này, bây giờ mắt chúng ta thấy Nó đã biểu lộ. Bao nhiêu người Giám Lý, Báp-tít xưa la lớn, và những tín đồ ngũ tuần thật sự, chân chính trong thời đại của họ, đã ước ao thấy điều này xảy ra! Nhiều người trong số họ đã biết nó sẽ xảy ra. Nhưng chúng ta đứng tới nay chứng kiến nó xảy ra! Ồ! Anh chị em yêu mến Ngài chứ?

²⁴⁰ Vậy thì, Chúa Jêsus đã phán, “Điều này mà thiên hạ sẽ nhận biết các ngươi là môn đồ Ta, khi các ngươi yêu nhau.” Vì vậy như chúng ta yêu Ngài, chúng ta hãy bắt tay nhau và hát *Tôn Vinh Chúa Tôi, Tôn Vinh Chúa Tôi*, Được rồi.

Tôn vinh Chúa tôi, tôn vinh Chúa tôi,
 Ôi bởi tội nhân chính Chiên Con chịu hình;
 Muôn dân khá dâng Ngài...(Anh em thế nào?)...
 sự vinh hiển,
 Vì Huyết Ngài đã gọi trắng trong tội tình.

²⁴¹ Hoàng hậu của vua Bê-nê-tơ-xát-sa đã nói gì trước vua tối hôm đó? “Có một người trong vương quốc của vua là người làm cho

những sự hồ nghi tan chảy.” Và Đức Thánh Linh, tối hôm nay, là Đấng Làm Tan Biến những sự hồ nghi! Anh chị em tin điều đó không? (Cô ấy muốn gì?Ồ, điều đó ổn thôi.) Đấng Làm Tan Biến những nghi ngờ! Giờ này, Huyết của Đấng Christ cắt đi từng vết nhơ, vết nghi ngờ. Không có tội nào lớn hơn tội không tin trên thế gian, “Vì kẻ nào không tin thì đã bị định tội rồi!” Đúng thế không? “Kẻ nào không tin thì đã bị định tội.” Có một tội duy nhất, và đó là sự không tin. Hút thuốc không phải là một tội lỗi, nguyên rửa không phải là một tội lỗi, phạm tội tà dâm không phải là một tội lỗi, nói dối không phải là một tội lỗi; đó không phải là tội lỗi, đó là kết quả của sự không tin. Sự không tin! Các bạn làm điều đó bởi vì các bạn không tin. Nếu các bạn tin Nó, các bạn không làm điều đó.

²⁴²Ồ!Ồ! Gì...Tuyệt vời! Và Huyết Chiên Con đã rửa sạch mọi nghi ngờ. Chúng ta tin Lời Ngài, một cách dứt khoát. Chúng ta tin rằng Lời đã trở nên xác thật. Và chúng ta tin rằng Lời *thì* đã trở nên xác thật bởi sự chứng thực của Sự Hiện Diện của Ngài bây giờ để xác nhận Lời của Ngài. Anh chị em tin Điều đó không? Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

²⁴³Chúng ta hi vọng gặp anh chị em vào buổi sáng ở đây, cho một thì giờ trọng đại trong Chúa. Bây giờ anh chị em cúi đầu, và tôi xin giao buổi nhóm lại cho Anh Lindsay.

TÔI ĐÃ NGHE NHƯNG BÂY GIỜ TÔI THẤY VIE65-1127E

(I Have Heard But Now I See)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Bảy, ngày 27 tháng Mười một, năm 1965, tại Đền tạm Sự Sống ở Shreveport, Louisiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org